

P R O G N O Z A

ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
REJON UL. KWIATOWEJ I OSIEDLE**

L O T Y Ń

Niniejsze opracowanie przedstawia
wyniki analiz i ocen w formie:

- kartograficznej,
- i opisowej

Opracowała: Ewa Pałubicka
specjalista ds. inżynierii środowiska

PIŁA, kwiecień 2021 r.

Spis treści:

	strona:
I. Informacja o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami	5
1.0.0. Główne cele prognozy	5
2.0.0. Zakres prognozy	5
3.0.0. Zawartość oraz główne cele planu zagospodarowania przestrzennego	7
4.0.0. Powiązania projektowanego zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami	9
4.1.0. Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030	9
4.2.0. Polityka wodna państwa do roku 2030	10
4.3.0. Wojewódzki program ochrony środowiska	12
4.4.0. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i Gminy Okonek	12
4.5.0. Program ochrony środowiska dla miasta i gminy Okonek	13
II. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy	15
III. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania	18
IV. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	19
V. Analiza i ocena	20
1.0.0. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	20
1.1.0. Charakterystyka fizjograficzna	20
1.1.1. Położenie geograficzne i administracyjne	20
1.1.2. Ukształtowanie terenu i formy powierzchni ziemi	21
1.1.3. Budowa geologiczna i litologiczna	22
1.2.0. Grunty i gleby	22
1.3.0. Wody podziemne	22
1.3.1. Charakterystyka pierwszego poziomu wód podziemnych	22
1.3.2. Charakterystyka głębszych warstw wodonośnych	23
1.3.3. Główne zbiorniki wód podziemnych (GZWP)	23
1.3.4. Jednolite części wód podziemnych	24
1.3.5. Jednolite części wód powierzchniowych	25
1.3.6. Wody geotermalne	27
1.4.0. Wody powierzchniowe	27
1.5.0. Przyroda, krajobraz, powierzchnia ziemi, różnorodność biologiczna, zwierzęta i rośliny	28
1.6.0. Warunki klimatyczne i jakość powietrza	28
1.6.1. Dynamika powietrza atmosferycznego	29
1.6.2. Opady atmosferyczne	29
1.6.3. Ocena poziomów substancji i stan czystości powietrza	30
1.7.0. Klimat akustyczny	32
2.0.0. Potencjalne zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu	33
3.0.0. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	34
4.0.0. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody	34

5.0.0. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu	35
6.6.0. Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne skutków zagospodarowania przestrzennego na środowisko	45
6.1.0. Oddziaływanie na wody podziemne	45
6.2.0. Oddziaływanie na wody powierzchniowe	46
6.3.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na powietrze atmosferyczne	47
6.4.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie klimat akustyczny	49
6.5.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na szatę roślinną i zwierzęcą	50
6.6.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na klimat	51
6.7.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi	53
6.8.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie krajobraz	53
6.9.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na zabytki i dobra materialne	54
6.10.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na zasoby naturalne	54
6.11.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na pozostałe elementy środowiska i ludzi	54
VI. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru	55
VII. Rozwiązania alternatywne	56
VIII. Streszczenie prognozy w języku niespecjalistycznym	57

Część graficzna:

1. Położenie miejscowości Lotyń na tle gminy.
2. Granica obszaru objętego opracowaniem na tle obrębu Lotyń.
3. Jednolite części wód podziemnych, w granicach których położony jest obszar objęty projektem planu (karta informacyjna JCWPd nr 26).

Załącznik:

1. Wersja elektroniczna prognozy
2. Oświadczenie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
3. Projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Lotyń – rejon ulic Kwiatowej i Osiedle”.

I. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI.

1.0.0. Główne cele prognozy.

Prognoza oddziaływania na środowisko wykonana na etapie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje zmianę z terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na działce nr 579/34 w obrębie: Lotyń i służy do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Istotą dokumentu jest ustalenie czy podejmowane działania zgodne są z zasadą zrównoważonego rozwoju, kiedy względy ochrony środowiska są rozważane na równi z celami i priorytetami społeczno-gospodarczymi.

Niniejszy dokument opracowano w celu określenia możliwych skutków środowiskowych spowodowanych realizacją postanowień zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz określenia, czy istnieje prawdopodobieństwo powstawania konfliktów i zagrożeń środowiska.

Celem opracowania jest określenie i ocena skutków obowiązywania planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze oraz sprawdzenie czy planowane przeznaczenie terenu nie naruszy podstawowych zasad ochrony środowiska.

2.0.0. Zakres prognozy.

Szczegółowe wymagania dotyczące zakresu i zawartości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko określa art. 51 ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu zmiany planu zagospodarowania przestrzennego „Lotyń – rejon ulic Kwiatowa i Osiedle został określony przez:

- ❖ Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu w piśmie z dnia 27 lipca 2020 r. znak WOO-III.411.221.2020.AK.1,
- ❖ Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Złotowie – na podstawie opinii sanitarnej z dnia 13 lipca 2020 r., znak ON.NS.9011.3.12.2020.

Prognoza uwzględnia charakterystykę środowiska i występujące problemy środowiskowe oraz charakterystykę zagrożeń wynikających z ustaleń zawartych w projekcie planu. Ocenia i stwierdza czy ustalenia planu zapewniają realizację założonych celów ekologicznych i zasad ochrony środowiska oraz nie prowadzi do istotnych konfliktów mogących spowodować zachwianie równowagi przyrodniczej i ograniczenie dostępu do zasobów środowiska. Służy do określenia wymagań, o których mowa w ustawie a w szczególności do oceny:

- ❖ skutków dla środowiska przyrodniczego, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu, w związku z emisją zanieczyszczeń do powietrza, wytwarzaniem ścieków i odpadów, hałasem, wibracjami i elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym oraz ryzykiem występowania poważnych awarii,

- ❖ skutków wpływu realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na takie elementy środowiska, jak: powietrze, powierzchnia ziemi, kopaliny, wody powierzchniowe i podziemne, klimat, ludzie, świat zwierzęcy i roślinny oraz krajobraz, we wzajemnym ich powiązaniu,
- ❖ stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i zdolności do regeneracji, wynikających z uwarunkowań określonych w opracowaniu ekofizjograficznym,
- ❖ rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych zawartych w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego oraz warunków zagospodarowania terenu jak i zagrożeń dla środowiska z uwzględnieniem wpływu na zdrowie ludzi,
- ❖ rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywny wpływ na środowisko, które mogą wynikać z realizacji ustaleń zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Prognoza oddziaływania na środowisko zawiera:

- a. informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b. informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c. propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d. informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e. streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Prognoza ponadto określa i analizuje:

- a. istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b. stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c. istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*,
- d. cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e. przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza przedstawia również:

1. rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
2. biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

3.0.0. Zawartość oraz główne cele planu zagospodarowania przestrzennego.

Głównym celem planu zagospodarowania przestrzennego jest wprowadzenie ustaleń dotyczących nowych zasad zabudowy i zagospodarowania terenu położonego w obszarze działki oznaczonych numerem: 579/27 w obrębie Lotyń, przeznaczonym dotychczas na zabudowę mieszkaniową wielorodzinną ze zmianą na zabudowę mieszkaniową jednorodzinną.

Plan określa następujące przeznaczenie terenów:

- ❖ tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- ❖ tereny dróg wewnętrznych;

W projekcie planu ustalono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji polegającej na zachowaniu istniejącego systemu komunikacji obejmującego drogi wewnętrzne dostępne z drogi krajowej, zapewnieniu w granicach każdej działki budowlanej nie mniej niż dwa miejsca postojowe na jeden lokal mieszkalny oraz zapewnienie miejsca postojowego dla pojazdów wyposażonych w kartę parkingową z godnie z przepisami odrębnymi.

Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej polegają na przebudowie, rozbudowie oraz budowie sieci wodociągowej i zaopatrzenie w wodę istniejącej sieci wodociągowej. W warunkach specjalnych zaopatrzenie w wodę odbywać się będzie z niezależnego ujęcia wody na terenie wsi, w tym zlokalizowanego poza granicami niniejszego planu. W przypadkach przewidzianych przepisami odrębnymi, plan dopuszcza dostawę wody z sieci wodociągowej poza terenem planu za pośrednictwem przyłączy, albo pobór wody z ujęć indywidualnych. Do celów gaśniczych woda pobierana będzie z wykorzystaniem ww. systemów zaopatrzenia w wodę, albo ze źródeł niezależnych od ww. systemów, wraz z wykonaniem stosownych urządzeń umożliwiających pobór wody podczas akcji gaśniczej.

W planie ustalono przebudowę, rozbudowę oraz budowę sieci z odprowadzeniem ścieków bytowych i komunalnych do gminnej sieci kanalizacyjnej i dalej do oczyszczalni ścieków. zamiast odprowadzania ścieków do systemów kanalizacyjnych. Dopuszcza się także odprowadzenie ścieków do gminnej sieci kanalizacyjnej poza terenem planu za pośrednictwem przyłączy, albo gromadzenie ścieków w szczelnych zbiornikach na ścieki, opróżnianych okresowo przez transport asenizacyjny wywożący ścieki do oczyszczalni, a także oczyszczanie ścieków w przydomowych oczyszczalniach ścieków na terenie działki.

W zakresie gospodarowania wodami deszczowymi plan przewiduje przebudowę, rozbudowę oraz budowę, obiektów służących gospodarowaniu wodami opadowymi i roztopowymi i dopuszcza powierzchniowe odprowadzenie wód opadowych i roztopowych bez kanalizowania, a także ujmowanie tych wód w kanały deszczowe po przebudowie, rozbudowie i budowie urządzeń, przy czym gospodarowanie wodami opadowymi zapewnić w granicach własnej działki.

W planie przewidziano zaopatrzenie w ciepło ze źródeł ciepła w systemie indywidualnym lub zbiorczym, z zastosowaniem paliw: gazowych, płynnych lub stałych charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji oraz z wykorzystaniem alternatywnych źródeł energii i urządzeń do ich spalania o wysokim stopniu sprawności. Jednocześnie plan dopuszcza pobór ciepła także z sieci ciepłowniczych poprzez zachowanie, przebudowę lub rozbudowę istniejącej, albo budowę nowej sieci ciepłowniczej.

Ponadto plan przewiduje przebudowę, rozbudowę lub budowę rozdzielczej sieci elektroenergetycznej zapewniającej dostawę energii elektrycznej do odbiorców, w tym linii rozdzielczych kablowych lub napowietrznych niskiego lub średniego napięcia.

Plan przewiduje także przebudowę, rozbudowę lub budowę gazowej sieci rozdzielczej niskiego lub średniego ciśnienia oraz przebudowę lub rozbudowę istniejących a także budowę nowych linii telekomunikacyjnych – kablowych, a także systemu łączności bezprzewodowej.

Gospodarka odpadami prowadzona będzie poprzez gromadzenie i segregację odpadów w miejscach ich powstawania oraz ich dalsze zagospodarowanie zgodne z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy i przepisami odrębnymi.

Projekt planu zapewnia zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, które dotyczą między innymi zakazu lokalizacji inwestycji związanych z realizacją przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Jednakże zakaz ten nie obejmuje inwestycji celu publicznego budowy dróg, parkingów, sieci uzbrojenia technicznego oraz realizacji zabudowy mieszkaniowej na terenach wyznaczonych na ten cel w planie.

Podkreśla, że teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zalicza się do kategorii terenów, o których mowa w przepisach odrębnych, w szczególności w przepisach dotyczących ochrony środowiska przed hałasem i zaznacza, że dla tych terenów obowiązują odpowiednio dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku.

W zagospodarowaniu terenów uwzględniono fakt przebiegu linii uzbrojenia technicznego, w tym gazociągów rozdzielczych, a także ew. stref kontrolowanych tych gazociągów, w której nie należy wznosić budynków, urządzać stałych składów i magazynów, sadzić drzew oraz podejmować działalności mogącej zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji. W planie ustalono ograniczenia zabudowy pod i nad liniami, a także wzdłuż linii – stanowiącymi lub stanowiącymi elementy sieci: energetycznych, gazowych, kanalizacyjnych, wodociągowych, teletechnicznych. W szczególności uwzględniono przebiegającą przez teren planu, do czasu jej likwidacji, napowietrzną linię elektroenergetyczną SN 15 kV. Ograniczenia powyższe polegają na sytuowaniu zabudowy w takiej odległości od ww. linii infrastruktury technicznej, która zapewni właściwą eksploatację ww. linii, a także zachowanie minimalnych odległości zabudowy od tych linii, wynikających z przepisów odrębnych, albo zachowaniu ograniczeń w zabudowie i zagospodarowaniu terenu w pasie szerokości po 8 m na obie strony od osi napowietrznej linii elektroenergetycznej SN 15 kV, a także konieczności usunięcia kolizji z ww. liniami w ramach realizacji inwestycji, w tym przebudowę lub przełożenie tych linii. *Wymagania odległościowe dla sieci, od niektórych obiektów budowlanych określane są w Polskich Normach, ale także przepisach techniczno-budowlanych, tj. rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.*

4.0.0. Powiązania projektowanego zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami.

Projekt planu powiązany jest z wieloma programami służącymi realizacji inwestycji oraz odpowiednio uwzględnia zadania formułowane w opracowaniach sporządzanych na różnych stopniach administracji rządowej, lokalnej czy ponadlokalnej. Poprzez to wypełnia określone w ponadlokalnych planach i programach kierunki rozwoju na szczeblu powiatowym, wojewódzkim i krajowym. Dla planu miejscowego istotne z punktu widzenia ochrony środowiska są także priorytety wynikające z porozumień międzynarodowych oraz dokumentów i dyrektyw Unii Europejskiej.

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

4.1.0. Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.

Dokument opracowano na podstawie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 2003 r. Dokument przedstawia wizję przestrzennego zagospodarowania kraju w perspektywie najbliższych dwudziestu lat oraz określa cele i kierunki polityki zagospodarowania kraju. W dokumencie wskazano zasady oraz mechanizmy koordynacji i wdrażania publicznych polityk rozwoju mających istotny wpływ terytorialny. Tym samym Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 – dalej KPZK 2030 ma wiele cech strategii ogólnorozwojowej, łącząc elementy zagospodarowania przestrzennego z czynnikami rozwoju społeczno-gospodarczego.

Do istotnych celów polityki zagospodarowania kraju powiązanych z projektowanym zagospodarowaniem można zaliczyć, np.:

Cel 1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej (chodzi o ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego, która sprzyja spójności).

W opisie problemu wyróżniono: o „Problemem polskiego systemu osadniczego jest ponadto nieskoordynowany rozwój obszarów funkcjonalnych głównych ośrodków miejskich. W strefach podmiejskich tych ośrodków nasila się zjawisko żywiołowej urbanizacji i rosnącego chaosu przestrzennego. Skutkuje to degradacją krajobrazu i rosnącymi kosztami ekonomicznymi i społecznymi ponoszonymi przez poszczególne obszary funkcjonalne. Niekontrolowana suburbanizacja doprowadzić może do degradacji środowiska przyrodniczego, utraty atrakcyjności miejsc rekreacyjnych oraz inwestycyjnych, czego skutkiem będzie pogorszenie wizerunku i atrakcyjności inwestycyjnej tych obszarów. Ponadto niekontrolowana zabudowa obszarów zalewowych może doprowadzić do zwiększenia w najbliższych latach ryzyka powodziowego dla ludności, gospodarki, środowiska i dziedzictwa kulturowego”.

Integracja obszarów funkcjonalnych głównych ośrodków miejskich to odpowiedź na wymienione w opisie problemy, których działania polegają między innymi: „Na terenach ośrodków miejskich dążyć się będzie do wdrażania takich rozwiązań, które umożliwią zagospodarowanie wód opadowych w obrębie nieruchomości i ograniczą konieczność odprowadzania wód opadowych kanalizacją deszczową. W tym celu promowane będzie zwiększanie powierzchni zielonych w obrębie nieruchomości, np. budowa „zielonych” dachów, zakładanie lokalnych oczek wodnych, trawników, parkingów zapewniających przesiąkanie wód opadowych do gruntu”.

Cel 4, Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.

W opisie problemu zawarto, iż „Nie zostały zadowalająco powiązane problemy jakości powietrza związane z emisją pyłów, okresowym występowaniem wysokich stężeń ozonu oraz z kumulacją zanieczyszczeń wywołanych przez środki transportu. Do wymienionych zaburzeń należą: zmniejszanie potencjału biotycznego siedlisk, widoczne jako postępujące zmniejszenie się różnorodności biologicznej, zwiększanie się zagrożeń związanych z suszą czy powodzią i podtopieniami lokalnymi, wreszcie lokalnie występujące obniżanie się standardów życia związanych z jakością środowiska”.

„Zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby.” to odpowiedź na wymienione w opisie problemy, które wymagają podjęcia działań w tym zakresie.

Podstawowym kierunkiem działań planistycznych będzie kształtowanie struktur przestrzennych minimalizujących zapotrzebowanie na energię i zmniejszających emisję gazów cieplarnianych oraz umożliwiających zwiększenie komplementarnego wykorzystania OZE w celu dywersyfikacji zapotrzebowania na energię i zmniejszenie uciążliwości niskiej emisji.

Analizując powyższe dane należy uznać, że ustalenia zawarte w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego wpisują się w cele i strategię Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.

4.2.0. Polityka wodna państwa do roku 2030 (z uwzględnieniem etapu 2016).

Celem nadrzędnym *Polityki wodnej państwa do roku 2030* jest zapewnienie powszechnego dostępu ludności do czystej i zdrowej wody oraz istotne ograniczenie zagrożeń wywoływanych przez powódzie i susze. Ma to nastąpić w połączeniu z utrzymaniem dobrego stanu wód i związanych z nimi ekosystemów, przy zaspokojeniu uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki, poprawie spójności terytorialnej i dążeniu do wyrównania dysproporcji regionalnych oraz uwzględnieniu integrowania ochrony środowiska wodnego z innymi dziedzinami gospodarki kraju.

Osiągnięcie tego najważniejszego z punktu widzenia społeczeństwa i rozwoju gospodarki narodowej celu, musi przebiegać przy pełnym integrowaniu ochrony i zrównoważonego gospodarowania wodą z innymi dziedzinami polityk wspólnotowych takich jak energetyka, transport, rolnictwo, rybołówstwo, polityka regionalna i turystyka.

Cele strategiczne dla osiągnięcia celu nadrzędnego są następujące:

- ❖ osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód oraz związanych z nimi ekosystemów;
- ❖ zapewnienie dostępu do zasobów wodnych dla zaspokojenia potrzeb ludności, środowiska naturalnego oraz społecznie i ekonomicznie uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki;
- ❖ ograniczenie negatywnych skutków powodzi i suszy oraz minimalizowanie ryzyka wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych;
- ❖ wdrożenie systemu zintegrowanego zarządzania zasobami wodnymi i gospodarowania wodami.

Cele strategiczne uwzględniają m.in. konieczność adaptacji do zmian klimatu, wzrastające ryzyko występowania katastrof naturalnych, możliwości tkwiące w polityce

oszczędzania wody oraz zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym. *Polityka wodna państwa* adresowana jest równorzędnie do wszystkich tych, którzy wpływają na stan wód, są użytkownikami wody bądź tworzą, eksploatują lub wykorzystują efekty istnienia infrastruktury wodnej. Podstawowymi narzędziami zarządzania są plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, plany zarządzania ryzykiem powodziowym oraz warunki korzystania z wód, przy jednoczesnym uwzględnieniu zasad i kryteriów ochrony ekosystemów wodnych i od wody zależnych oraz innych uwarunkowań wynikających np. z zagospodarowania przestrzennego, rozwoju gospodarczego itd.

Polityka wodna państwa podkreśla rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii, wskazując na potrzebę wykorzystania potencjału hydroenergetycznego istniejących lub powstających piętrzeń zwłaszcza przez budowę przy nich małych elektrowni wodnych. Hydroenergetyka cechuje się zerową emisją zanieczyszczeń, dając pozytywne efekty ekologiczne. Ponadto zwrócono uwagę na konieczność realizacji innych działań służących osiągnięciu i utrzymaniu dobrego stanu i potencjału wód powierzchniowych i podziemnych, w tym:

1. Ograniczenie powierzchniowego spływu zanieczyszczeń do wód powierzchniowych poprzez realizację programów takich jak: „Ekotony dla redukcji zanieczyszczeń obszarowych - EKOROB”.
2. Ograniczenie odpływu zanieczyszczeń do Morza Bałtyckiego, poprzez realizację programów takich jak: „Program Współpracy Transgranicznej Południowy Bałtyk”.
3. Realizację "Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych" (KPOŚK), z uwzględnieniem:
 - osiągnięcia zgodności z dyrektywą 91/271/EWG we wszystkich aglomeracjach, z których ładunek zanieczyszczeń biodegradowalnych stanowi 100% całkowitego ładunku zanieczyszczeń, zgodnie z terminami wynikającymi z Traktatu Akcesyjnego,
 - kontynuacji wsparcia Międzyresortowego Zespołu ds. KPOŚK, celem terminowej i prawidłowej realizacji programu,
 - ujęcia w inwestycjach realizowanych w ramach KPOŚK, zagadnień dotyczących zagospodarowania osadów ściekowych.
4. Przygotowanie „Krajowego programu retencjonowania wód” stanowiącego racjonalną podstawę podejmowania działań związanych z zapewnieniem dostępu do zasobów wodnych ludności i gospodarki kraju, a także zagwarantowanie potrzeb środowiska naturalnego, w kontekście zmian klimatycznych.
5. Przygotowanie Programu dla Wisły w perspektywie do 2030 roku.
6. Wspieranie podejmowania działań proekologicznych takich jak:
 - zrównoważony rozwój gospodarczy zlewni rzeki Nidy w związku z obszarami Natura 2000,
 - przywracanie dobrego stanu zdegradowanych ekosystemów od wód zależnych,
 - utworzenie pakietu wodno-środowiskowego w ramach weryfikacji „Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich”,
 - przygotowanie programu wykorzystania wód geotermalnych.

4.3.0. Wojewódzki program ochrony środowiska.

Naczelną zasadą, którą przyjęto w działaniach zmierzających do ochrony środowiska jest *zasada zrównoważonego rozwoju*, który to rozwój będzie realizowany poprzez właściwą politykę ochrony środowiska zintegrowaną z politykami innych dziedzin i opartą o szereg zasad wymienionych poniżej.

Znaczenie tego zagadnienia podkreślono w „Strategii Rozwoju Województwa Wielkopolskiego”, gdzie ustanowiono, że *w zasadniczej części realizacja zadań na rzecz właściwego gospodarowania zasobami i ochrony środowiska musi odbywać się w obrębie poszczególnych sektorów, czyli głównych form oddziaływania człowieka na środowisko (przemysł i energetyka, mieszkalnictwo i ład przestrzenny, rolnictwo, transport, turystyka i rekreacja).*

Kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju, zaproponowano w ramach *obszaru przestrzeni* osiem celów, których realizacja przyczyni się do trwałego podniesienia jakości życia obecnego i przyszłych pokoleń. Cele te mają za zadanie:

1. Minimalizację wpływu na środowisko oraz eliminację ryzyka dla zdrowia ludzi w miejscach największego oddziaływania na środowisko w skali województwa, w tzw. "gorących miejscach".
2. Racjonalizację zużycia energii, surowców i materiałów wraz ze wzrostem udziału wykorzystywanych zasobów odnawialnych – **Racjonalne użytkowanie surowców.**
3. Zapewnienie odpowiedniej jakości użytkowej wód, racjonalizację zużycia wody, zwiększenie zasobów w zlewniach oraz ochronę przed powodzią – **Zasoby wodne.**
4. Zapewnienie wysokiej jakości powietrza, redukcję emisji gazów cieplarnianych i niszczących warstwę ozonową, zminimalizowanie uciążliwego hałasu i ochronę przed promieniowaniem elektromagnetycznym – **Powietrze atmosferyczne, Hałas, Pola elektromagnetyczne.**
5. Ochronę powierzchni ziemi, w tym powierzchni biologicznie czynnej i gleb przed degradacją – **Powierzchnia ziemi.**
6. Zminimalizowanie ilości wytwarzanych odpadów oraz wdrożenie nowoczesnego systemu wykorzystania i unieszkodliwiania – **Gospodarka odpadami.**
7. Zachowanie walorów i zasobów przyrodniczych z uwzględnieniem georóżnorodności i bioróżnorodności oraz rozwoju zasobów leśnych – **Zasoby przyrodnicze.**
8. Ochronę przed nadzwyczajnymi zagrożeniami środowiska oraz sprostanie nowym wyzwaniom, czyli zapewnienie bezpieczeństwa chemicznego i biologicznego – **Awaryjne przemyśle.**

4.4.0. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i Gminy Okonek.

Zapisy zawarte w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego są zgodne z obowiązującym studium uchwalonym uchwałą nr LIII/368/2018 Rady Miejskiej w Okonku z dnia 29 maja 2018 roku – dalej SUKZP, dalej studium.

4.5.0. Program ochrony środowiska dla miasta i gminy Okonek.

Cele polityki ekologicznej państwa, a także wojewódzkiego i powiatowego programu ochrony środowiska nakreślają konkretne wyzwania i obszary zainteresowania dla Programu ochrony środowiska dla Miasta i Gminy Okonek. Są to m.in.:

1. W zakresie jakości wód:

- ❖ Ograniczenie emisji zanieczyszczeń ze źródeł punktowych: miejskich, przemysłowych i wiejskich,
- ❖ Zmniejszenie ładunku zanieczyszczeń pochodzących ze źródeł przestrzennych (rozproszonych), trafiających do wód wraz ze spływami powierzchniowymi (przede wszystkim z terenów rolnych oraz z terenów rekreacyjno-turystycznych i zurbanizowanych).

2. W zakresie gospodarki odpadami:

- ❖ Stworzenie podstaw dla nowoczesnego gospodarowania odpadami komunalnymi, zapewniającego wzrost odzysku tych odpadów,
- ❖ Zwiększenie poziomu odzysku odpadów przemysłowych.

3. W zakresie ochrony środowiska przed hałasem:

- ❖ Ograniczenie hałasu na obszarach miejskich oraz na odcinkach zamieszkałych wzdłuż głównych dróg do poziomu równoważnego nie przekraczającego w porze nocnej 55 dB.

4. W zakresie racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych:

- ❖ Ochrona ekosystemów leśnych oraz zalesianie gruntów nieprzydatnych rolniczo,
- ❖ Konieczność zaniechania nieuzasadnionego wykorzystywania wód podziemnych na cele przemysłowe,
- ❖ Wprowadzanie nowoczesnych technologii w przemyśle i energetyce w celu zmniejszenia wodochłonności, materiałochłonności, energochłonności i odpadowości produkcji oraz redukcji emisji zanieczyszczeń do środowiska (BAT),
- ❖ Wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, zgodnie z celami Unii Europejskiej wyrażonymi w Białej Księdze (COM(97)599),
- ❖ Zachowanie zasobów przyrody, w tym różnorodności biologicznej, dobrego stanu ekosystemów oraz walorów krajobrazu, w tym krajobrazu rolniczego (m.in. poprzez zachowanie tradycyjnych metod gospodarowania).

5. Wdrażanie systemu Natura 2000.

Zapewnienie spójności ekologicznej województwa poprzez tworzenie i powiększanie sieci obszarów chronionych (ESOCh – Parki narodowe, krajobrazowe i OChK).

6. Dostosowanie polityk sektorowych.

Do zadania zrównoważonego gospodarowania i ochrony zasobów naturalnych (ekologizacja polityk sektorowych).

7. Kształtowanie proekologicznych wzorców

Konsumpcji i zachowań mieszkańców w duchu zasady zrównoważonego rozwoju oraz zapewnienie dostępu mieszkańców województwa /powiatu/miasta i gminy do informacji o środowisku, do udziału w podejmowaniu decyzji w sprawach dotyczących ochrony środowiska, w tym udziału w procedurze opracowywania i wdrażania "Programu ochrony środowiska" (konieczność dalszego rozwoju świadomości ekologicznej szerokich kręgów społeczeństwa, wzrost ich aktywnego uczestnictwa w konkretnych działaniach na rzecz środowiska i poprawa efektywności tych działań).

8. Doskonalenie struktur zarządzania środowiskiem w skali województwa /powiatu/gminy.

Biorąc pod uwagę cele, wynikające z dokumentów wyższego rzędu oraz aktów normatywnych, w Programie wyznaczono następujące główne kierunki dotyczące ochrony środowiska:

Ochrona dziedzictwa przyrodniczego i racjonalne użytkowanie zasobów przyrody:

1. Ochrona przyrody i krajobrazu;

- ❖ rozwój i bieżąca ochrona obszarów i obiektów cennych przyrodniczo,
- ❖ ochrona walorów krajobrazu rekreacyjnego i rolniczego,
- ❖ wzrost świadomości społeczeństwa w zakresie ochrony przyrody.

2. Ochrona lasów;

- ❖ zachowanie i zwiększanie istniejących zasobów leśnych,
- ❖ wzrost różnorodności biologicznej systemów leśnych,
- ❖ poprawa stanu zdrowotnego lasów.

3. Ochrona gleb;

- ❖ właściwe użytkowanie istniejących zasobów glebowych, ich ochrona i rekultywacja.

4. Ochrona zasobów kopalin;

- ❖ gospodarowanie zasobami surowców mineralnych w sposób racjonalny z uwzględnieniem ochrony środowiska i rekultywacja terenów poeksploatacyjnych.

Jakość środowiska i bezpieczeństwo ekologiczne:

1. Jakość wód:

- ❖ zapewnienie odpowiedniej klasy czystości wód powierzchniowych,
- ❖ ochrona jakości wód podziemnych,
- ❖ zapewnienie wszystkim mieszkańcom miasta i gminy odpowiedniej jakości wody do picia.

2. Gospodarka odpadami:

- ❖ zgodnie z „Planem gospodarki odpadami...” poprzez stworzenie podstaw dla nowoczesnego gospodarowania odpadami komunalnymi, zapewniającego wzrost odzysku tych odpadów,

3. Jakość powietrza atmosferycznego:

- ❖ utrzymanie aktualnego stanu jakości powietrza w Mieście i Gminie Okonek,

- ❖ promocja i wykorzystywanie naturalnych źródeł energii.

4. Hałas:

- ❖ zmniejszenie uciążliwości hałasu komunikacyjnego na terenach zabudowanych.

5. Promieniowanie elektromagnetyczne:

- ❖ kontrola źródeł emisji promieniowania elektromagnetycznego.

6. Poważne awarie.

- ❖ eliminowanie i zmniejszanie skutków dla mieszkańców i środowiska z tytułu poważnych awarii przemysłowych,
- ❖ zapewnienie bezpiecznego systemu przewozu materiałów niebezpiecznych.

Cele i zadania o charakterze systemowym:

- ❖ poprawa stanu technicznego dróg i pozostałej infrastruktury drogowej,
- ❖ rozwój turystyki i agroturystyki poprzez racjonalne wykorzystanie walorów przyrodniczych gminy, przy pełnej ochronie przyrody i krajobrazu,
- ❖ racjonalne kształtowanie przestrzeni rolniczej z uwzględnieniem uwarunkowań środowiska i rozwój rolnictwa ekologicznego,
- ❖ wspieranie nowopowstających podmiotów gospodarczych minimalnie oddziałujących na środowisko,
- ❖ wykształcenie u mieszkańców postawy przyjaznej środowisku w celu zapewnienia maksymalnej ochrony środowiska, oszczędnego gospodarowania i korzystania z jego zasobów.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że ustalenia zawarte w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego są zgodne z wymogami zawartymi w wymienionych dokumentach.

II. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.

Prognoza oddziaływania na środowisko opracowana została stosownie do stanu współczesnej wiedzy, z wykorzystaniem metod przeprowadzania oceny, a także dostosowana do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Opracowanie prognozy oparto o zapisy zawarte w ustawie, w szczególności art. 51 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.*

W prognozie przeanalizowano strategiczne kierunki działań w zakresie ochrony środowiska określone w innych dokumentach. Do analizy przyjęto dwa warianty rozważań oddziaływań: niewdrożenia ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (tzw. wariant zerowy) oraz realizację założeń w nim określonych.

Przy sporządzaniu *Prognozy* wykorzystano metody opisowe i graficzne, analizy jakościowe dostępnych wskaźników stanu środowiska oraz identyfikacji i wartościowania skutków przewidywanych zmian w środowisku.

Prace prognostyczne polegały na przeprowadzeniu studiów dokumentów charakteryzujących strukturę przyrodniczą terenu i jego sąsiedztwa (stan istniejący i dotychczasowe przekształcenia środowiska) oraz analizy istniejących i projektowanych inwestycji w obszarze zmiany *Planu*, mających na celu identyfikację ewentualnych problemów i konfliktów oraz ocenę proponowanych rozwiązań i tendencje dalszych procesów w kontekście obecnego zagospodarowania.

Zakres prac nad *Prognozą* został dostosowany do charakteru *Planu* oraz skali i stopnia szczegółowości jego zapisów. Celem ułatwienia oceny jak i prezentacji wyników oddziaływań poszczególnych funkcji terenu na środowisko było wykorzystanie uproszczonej i dostosowanej do potrzeb tegoż dokumentu analizy macierzowej.

Ze względu na dość powszechną ogólność zapisów *Planu* (nie zawierającego konkretnych rozwiązań np. technicznych i technologicznych realizacji poszczególnych funkcji) brak tu jest informacji o charakterze ilościowym, a *Prognoza* ma charakter jedynie jakościowy.

Prognozując wpływ ustaleń projektu *Planu* na środowisko przyrodnicze wykorzystano:

- ❖ metodę analogii funkcji,
- ❖ metodę analizy porównawczej.

Zastosowanie metody analogii funkcji pozwoliło na identyfikację skutków realizacji ustaleń projektu zmiany *Planu* na środowisko dla funkcji o podobnym charakterze, bez względu na okres realizacji, ale pod warunkiem, że są one lokalizowane w porównywalnych sytuacjach środowiskowych.

Z kolei metoda analizy porównawczej polegała na odnoszeniu projektowanych funkcji terenu do aktualnie obowiązującego zagospodarowania i użytkowania terenu, co umożliwiło prognozowanie kierunków zmian w środowisku: wzrostu antropopresji, bądź jej osłabienia. W *Prognozie* oddziaływań wzięto pod uwagę ich zasięg przestrzenny, charakter i trwałość (odwracalność), a także czas.

W analizie zasięgu przestrzennego oddziaływania ustaleń projektu *Planu*, dokonanej pod kątem rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń bądź zakłóceń w funkcjonowaniu środowiska, względnie takich skutków, które wzmacniają i stabilizują środowisko, szczególną uwagę zwrócono na wrażliwość przyrodniczego otoczenia terenu objętego projektem zmiany *Planu*, ponieważ współdecyduje ona, obok skali antropopresji, o zasięgu oddziaływań, zwłaszcza znaczących.

Zastosowano metodę z trzech głównych części:

- w części pierwszej scharakteryzowano najważniejsze elementy projektowanego dokumentu oraz opracowywanej prognozy oddziaływania na środowisko;
- w części drugiej dokonano analizy stanu środowiska przyrodniczego obszaru objętego projektem planu – jego zmian, najważniejszych problemów, celów oraz znaczących oddziaływań;
- w części trzeciej przedstawiono rozwiązania ograniczające skutki negatywnych oddziaływań na środowisko oraz ewentualne rozwiązania alternatywne w stosunku do zawartych w projektowanym dokumencie.

Sporządzając *Prognozę* oparto się na:

- ❖ metodach bezpośrednich: wykorzystując dane dotychczasowego przebiegu procesów zachodzących w środowisku;
- ❖ metodach pośrednich: wykorzystując informację przebiegu badanych jak również innych (np. analogicznych) procesów.

Wykorzystując wiedzę ekspertów na temat prognozowanych zjawisk i procesów dokonano analizy i oceny materiałów udostępnionych w Urzędzie Miasta i Gminy Okonek połączonej z wizją terenu.

Prognozując trwałość negatywnych skutków w środowisku wywołanych przez określone przedsięwzięcia brano pod uwagę możliwość przywrócenia pierwotnego stanu środowiska, określając te skutki jako odwracalne (możliwe do usunięcia), bądź nieodwracalne (stałe).

Należy podkreślić, że wprowadzana zabudowa techniczna (kubaturowa, komunikacyjna, infrastrukturalna itp.) jedynie w obrębie zasobów wyczerpywalnych i nieodnawialnych (to jest bogactw mineralnych i rzeźby terenu) powoduje skutki nieodwracalne (deformację naturalnego ukształtowania terenu).

W odniesieniu do zasobów wyczerpywalnych i zmienialnych (zasobów glebowych i hydrologicznych, warunków klimatu lokalnego, walorów krajobrazowych) skutki mogą być odwracalne, ale proces odnawiania tych zasobów bywa długi i jest na ogół kosztowny, a satysfakcjonująca kompensacja przyrodnicza (np. ubytku powierzchni biologicznie czynnej) nie zawsze możliwa.

Pośród pozaprzyrodniczych ustaleń projektu Planu za korzystne dla środowiska uznano głównie te, które umożliwiają zagospodarowanie przestrzeni krajobrazowej zgodnie z miejscową tradycją zarówno co do skali, jak i formy zagospodarowania, a więc w dostosowaniu do odporności środowiska na antropopresję i z uwzględnieniem tożsamości krajobrazu.

Analizując skutki, jakie w środowisku wywołają realizowane ustalenia projektu *Planu* i sporządzając ocenę oddziaływania, nawiązywano do: funkcji ustalonej w obowiązującym *Planie* i faktycznego zagospodarowania terenu, z uwzględnieniem proponowanych w projektowanym dokumencie planistycznym działań mitygujących i neutralizujących negatywne oddziaływania, wynikające z nowego przeznaczenia terenu.

W trakcie prowadzonych prac prognostycznych:

- ❖ dokonano oceny „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Okonek”, w odniesieniu do obowiązujących aktów prawnych, w tym przepisów prawa miejscowego,
- ❖ dokonano analizy czynników potencjalnie mogących przynieść negatywne skutki dla środowiska.

Ponadto wykorzystano powiązania z takimi dokumentami jak:

- ❖ Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.
- ❖ Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego do roku 2020. Sejmik Województwa Wielkopolskiego, Poznań grudzień 2005.
- ❖ Program Ochrony Środowiska dla miasta i gminy Okonek.
- ❖ Opracowania ekofizjograficzne do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Okonek.
- ❖ Opracowania ekofizjograficzne do projektu planu zagospodarowania przestrzennego „Lotyń – rejon ulic Kwiatowej i Osiedle”

Wykorzystano dokumenty rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych. Są to konwencje międzynarodowe, przyjęte przez stronę polską, m. n.:

- ❖ Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo);
- ❖ Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.;
- ❖ Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokołem.;
- ❖ Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych z 1971 r. ze zmianami w Paryżu (1982 r.) i Regina (1987 r.);
- ❖ Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.;
- ❖ Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.;
- ❖ Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.).

III. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.

Wstępne określenie metody analizy skutków oddziaływania na środowisko ma na celu zapewnienie: w przypadku negatywnego oddziaływania – zmniejszenia skutków natomiast w przypadku pozytywnego oddziaływania – utrzymania pozytywnych skutków dla środowiska.

W dużej mierze zapewniają to okresowe kontrole obiektów budowlanych i instalacji, których celem jest utrzymanie dobrego stanu technicznego i estetycznego. Co najmniej raz w roku okresowej kontroli podlegają urządzenia i instalacje służące ochronie środowiska. Szczególnie należy zwrócić uwagę na drożność i szczelność kanałów odprowadzających ścieki do kanalizacji miejskiej. Częstotliwość przeglądów wynika z odrębnych przepisów i instrukcji eksploatacji urządzeń.

Analizę skutków realizacji postanowień planu proponuje się także wykonywać w ramach oceny aktualności studium i planów sporządzonych przez organ gminy. Analizy te opierają się głównie na rejestrach wydawanych decyzji: środowiskowych, emisyjnych jak i o ustaleniu warunków zabudowy. Obowiązek wykonywania analiz wynika z ustawy o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*. Należałoby zwrócić szczególną uwagę na realizację planu w zakresie zieleni, krajobrazu i zachowania powierzchni biologicznie czynnej ustalonej w planie.

Ponadto, do wykonania analizy skutków oddziaływania na środowisko możliwe jest wykorzystanie raportów o stanie środowiska, sporządzanych corocznie na podstawie monitoringu prowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu z uwzględnieniem sporządzonych uprzednio prognoz, raportów i ocen oddziaływania na środowisko. Dokumenty te stanowią istotne źródło danych niezbędne do analizy środowiska na danym terenie.

Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie kadencji rady. Z tą samą częstotliwością wykonywana jest analiza skutków realizacji postanowień planu. Natomiast raporty z realizacji zadań zawartych w programie ochrony środowiska i gospodarki odpadami wykonywane są co 2 lata.

Jak wynika z analizy przewidywanych znaczących oddziaływań realizacja zapisów *Planu* skutkować będzie zmianami w strukturze przestrzennej obszaru, a także może wpływać na stan jakościowy i ilościowy poszczególnych komponentów środowiska.

Jednocześnie dla zapewnienia wysokich standardów jakości środowiska oraz prawidłowego funkcjonowania systemów ekologicznych niezbędne jest wdrażanie rozwiązań zapobiegających negatywnym skutkom urbanizacji terenu oraz minimalizujących uciążliwości i zagrożenia generowane przez nowe inwestycje. Kompleksowa ocena skutków środowiskowych realizacji zapisów *Planu* będzie więc wymagała realizacji monitoringu w trzech kategoriach:

- ❖ indukowane zmiany w przestrzeni (zmiany w strukturze użytkowania gruntów);
- ❖ zmiany jakości komponentów środowiska;
- ❖ wdrażanie rozwiązań zapobiegających negatywnym skutkom środowiskowym bądź minimalizujących uciążliwości i zagrożenia środowiska i bezpieczeństwa publicznego.

Do oceny zmian w przestrzeni proponuje się wykorzystać system GIS oraz dane z rocznika statystycznego. Monitorowaniu powinny podlegać zwłaszcza zmiany powierzchni gruntów rolnych wyłączonych z produkcji rolnej.

Analiza i ocena zmian jakości środowiska pozwoli na bieżącą kontrolę dotrzymywania standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz identyfikację obszarów występowania przekroczeń tych standardów a także umożliwi wskazanie powiązań przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy sposobem zagospodarowania oraz emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

Źródłem danych do oceny powinny być wyniki państwowego monitoringu środowiska realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (w zakresie jakości powietrza atmosferycznego) i starostę (w zakresie hałasu) oraz wyniki okresowych pomiarów poziomów w środowisku substancji lub energii wprowadzanych w związku z eksploatacją dróg prowadzonych przez zarządzającego drogą (art. 175 ust.1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*). Ze względu na istniejące uwarunkowania środowiskowe oraz sposób zagospodarowania terenu monitorowaniu powinien podlegać stopień rozwoju infrastruktury kanalizacyjnej, wodociągowej oraz wdrażanie rozwiązań z zakresu ochrony przed hałasem.

IV. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.

Wieś Lotyń położona jest w gminie Okonek, w powiecie złotowskim, województwa wielkopolskiego, w znacznej odległości od obszaru realizacji założeń projektowanego dokumentu od granic państwa Polskiego (do najbliższej granicy z Niemcami jest około 200 km).

Działania zaplanowane do realizacji w ramach *zmiany planu zagospodarowania przestrzennego* z racji lokalizacji, skali i rodzaju rozwiązań, a także lokalnego zasięgu nie będą prowadzić do transgranicznych oddziaływań na środowisko.

Gmina Okonek położona jest na skraju Pojezierza Walecko-Drawskiego natomiast administracyjnie znajduje się w powiecie złotowskim (województwo wielkopolskie) i stanowi najdalej na północ wysuniętą część województwa wielkopolskiego. Teren, podobnie jak całe Pojezierze Walecko-Drawskie, jest gęsto zalesiony, przeważają lasy sosnowe.

Lotyń to wieś położona w środkowej części Pomorza Zachodniego na 160 48” długości geograficznej wschodniej oraz 530 37” szerokości geograficznej północnej. Wieś sołecka położona przy drodze krajowej nr 11 Piła-Koszalin oraz drogi lokalnej do wsi Kruszynka i Węgorzewa Szczecineckiego. Przez teren Lotynia przebiega ważny szlak kolejowy, łączący południe Polski z wybrzeżem relacji Poznań-Kołobrzeg. W latach 1975-1998 miejscowość administracyjnie należała do województwa pilskiego.

1.1.2. Ukształtowanie terenu i formy powierzchni ziemi.

Powierzchnia całego obrębu geodezyjnego Lotynia wynosi 2.386,16 ha, w tym tereny rolnicze zajmują około 98%, natomiast lasy i pozostałe użytki około 2% powierzchni całkowitej obrębu.

Dokumentowany teren obejmuje obszar ok. 0,67 ha, położony na wysokości 155 m n.p.m. w południowej części wsi. Od zachodu sąsiaduje z terenem drogi wewnętrznej (ul. Kwiatowa), od północy – terenem drogi wewnętrznej (ul. Osiedle), od wschodu – granicą działki nr 673 i 694, od południa – granicą działki nr 579/27 oraz nieprzeznaczonymi na cele nierolnicze i nieleśne gruntami w obrębie działki nr 579/34.

Ryc. 2. Teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Lotyń – rejon ul. Kwiatowej i Osiedle.

Źródło: <http://mapy.geoportal.gov.pl/>

1.1.3. Budowa geologiczna i litologiczna.

Na omawianym obszarze pod utworami kenozoicznymi występuje struktura mezozoiczna. Na powierzchni utworów mezozoicznych odsłaniają się utwory jury środkowej w postaci piaskowców, margli i wapieni. Na podłożu mezozoicznym zalegającym na rzędnej ok. 50 m npm leży seria utworów trzeciorzędowych o miąższości 100 – 150 m.

Oligocen reprezentowany jest przez piaski i mułowce o miąższości średniej ok. 50 m. Podobną miąższością charakteryzują się piaski mioceńskie. Na utworach trzeciorzędowych leżą zmiennej miąższości osady czwartorzędowe o miąższości 100 – 160 m.

Utwory powierzchniowe stanowią osady związane z fazą poznańską zlodowacenia bałtyckiego, tj. gliny zwałowe oraz piaski akumulacji lodowcowej. Badany obszar stanowi zachodnią część Wysoczyzny Krajeńskiej leżącej w zasięgu recesji lądolodu fazy poznańskiej.

1.2. Grunty i gleby.

Grunty obrębu sołectwa Lotyń położone są w terenie płaskim i niskofalistym. Ma to korzystne znaczenie przy ich uprawie. W gruntach ornym dominują gleby brunatne. Stanowią one 60% gruntów ornym. Następną grupę stanowią gleby pseudobielicowe, których jest ok. 24%, pozostałe to czarne ziemie. Większa część ziem czarnoziemnych znajduje się w kompleksach zbożowo- pastewnych. Pod względem ciężkości w uprawie przeważają gleby lekkie. Na terenie Lotynia zajmują one około 45% powierzchni. Gleby te charakteryzują się tym, że w poziomie ornym posiadają piasek gliniasty mocny i lekki. Gleby średnie w uprawie zajmują ok. 38% gruntów ornym. Ich utwór glebowy w poziomie ornym stanowi glina lekka. Piaski słabogliniaste i niekiedy gliniaste lekkie w poziomie ornym to gleby bardzo lekkie w uprawie. Jest ich ok. 15%. Trwałe użytki zielone zajmują ok. 6% użytków rolnych obrębu. Są one przeważnie położone na glebach mineralnych w typie czarnych ziem oraz na glebach murszowo – mineralnych. Początek robót polowych rozpoczyna się ok. 24. marca, koniec robót polowych ok. 23. listopada. Początek okresu wegetacji ok. 7-10. kwietnia, koniec okresu wegetacji ok. 3 listopada. Początek zbioru żyta ozimego przypada na okres 23-31. sierpnia. W ciągu roku jest 19-20 dni gorących. Zima rozpoczyna się najczęściej w terminie 13. listopada. Pokrywa śnieżna utrzymuje się przez 45-65 dni, ostatni przymrozek wiosenny występuje od 05-10. maja, zaś pierwszy przymrozek jesienny pojawia się w terminie 15-20. września.

1.3. Wody podziemne.

1.3.1. Charakterystyka pierwszego poziomu wód podziemnych.

Na terenie objętym *Prognozą* wody pierwszego poziomu zalegają najpłycej (hydroizobata 1 – 2 m.). Alimentacja wód podziemnych zachodzi głównie w okresie miesięcy wiosennych, kiedy to obserwuje się stałe podnoszenie się poziomu wód gruntowych.

Maksymalne stany osiągnięte są najczęściej w kwietniu lub na przełomie kwietnia i maja. Wraz z rozpoczęciem okresu wegetacyjnego oraz wzrostem średnich dobowych temperatur powietrza rozpoczyna się okres szczytowania wód podziemnych.

Stale obniżanie się ich zwierciadła obserwowane jest najczęściej od przełomu maja i czerwca i trwa do przełomu listopada i grudnia. W związku z dynamiką wód podziemnych na

omawianym obszarze, w okresie wiosennym należy liczyć się z możliwością podtopień i powstawania lokalnych zastoisk wód roztopowo -opadowych w zagłębieniach.

1.3.2. Charakterystyka głębszych warstw wodonośnych.

We wsi Lotyń eksploatowane są przede wszystkim wody piętra czwartorzędowego. Głębokość występowania głównego poziomu wodonośnego waha się od 50 do 150 m, wodoprzepuszczalność od 100 do 500 m²/24 h, zaś potencjalna wydajność typowej studni od 39 do 55,3 m³/h. Woda ta ma wysokie walory jakościowe.

Zaopatrzenie ludności w wodę na terenie wsi odbywa się za pomocą sieci wodociągowej w oparciu o lokalne studnie. Wieś, zaopatrywana jest z dwóch ujęć wody przy czym drugie ujęcie zlokalizowane jest na terenie byłego PGR.

Oceniając jakość ujmowanej wody nie stwierdzono substancji zanieczyszczających charakterystycznych dla zanieczyszczenia antropogenicznego. Studnie posiadają wyznaczoną i zabezpieczoną bezpośrednią strefę ochrony sanitarnej.

1.3.3. Główne zbiorniki wód podziemnych (GZWP).

Omawiany obszar objęty *Prognozą* leży w obrębie czwartorzędowego zbiornika GZWP Nr 126 - zbiornik (QM, Tr) Szczecinek. Głębokość średnia ujęcia wynosi 90 m, o powierzchni 1755 km² a szacunkowe zasoby dyspozycyjne tych wód wynoszą 99 tyś.m³/d. Jest to zbiornik o charakterze skał porowych. Zasadniczy wodonosiec zbiornika stanowi III użytkowy poziom czwartorzędowo – neogeński.

Stan jakościowy wód podziemnych na obszarze całego zbiornika został zaklasyfikowany jako dobry. Dominują tu wody wymagające jedynie prostego uzdatniania ze względu na ponadnormatywne stężenia żelaza, manganu, sporadycznie podwyższonej mętności i/lub barwy.

Zasilanie wód podziemnych GZWP 126 następuje przede wszystkim na drodze infiltracji opadów atmosferycznych. Zasoby odnawialne wód podziemnych obszaru GZWP 126 wynoszą ok. 436 640 m³/h.

Zbiornik GZWP nr 126 znajduje się na obszarze charakteryzującym się stosunkowo niewielkim stopniem uprzemysłowienia, przeważają tereny użytkowane rolniczo oraz lasy. Poziom zbiornikowy położony jest na znacznej głębokości i izolowany jest od powierzchni mięszszym pakietem glin zwałowych lokalnie ilów i mułków.

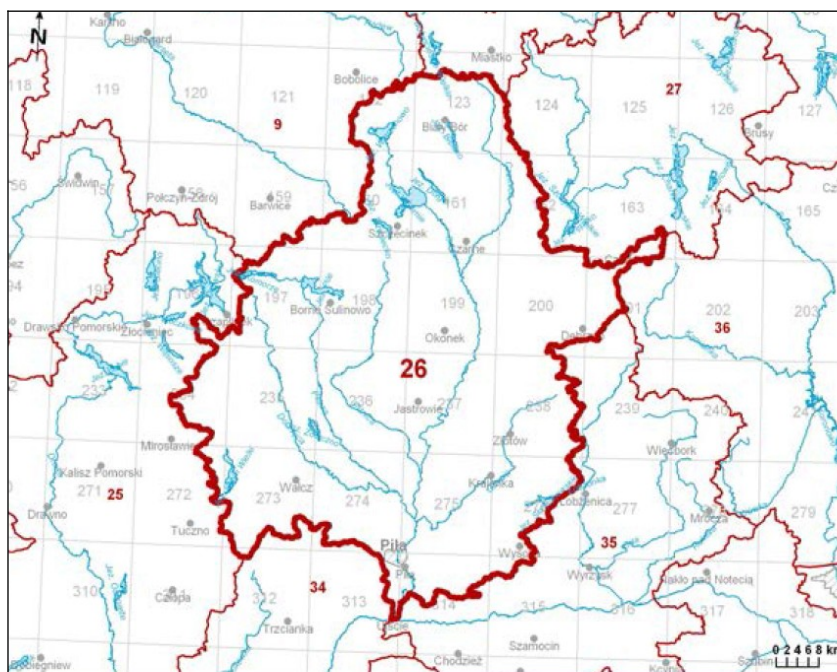
Czasy przesączania wód z powierzchni terenu do warstwy wodonośnej, określone na podstawie modelu hydrogeologicznego, przekraczają okres 100 lat, za wyjątkiem dolin rzecznych (Gwdy i Parsęty), gdzie poziom zbiornikowy jest drenowany.

Z uwagi na powyższe, zagrożenie dla jakości wód podziemnych GZWP nr 126 praktycznie nie występuje. Istnieje wprawdzie możliwość migracji wód z płytszych poziomów wodonośnych przez okna hydrauliczne, jednak nie stanowi to zagrożenia, i występują tu wody dobrej jakości. W związku z powyższym odstąpiono od wyznaczenia obszaru ochronnego.

1.3.4. Jednolite części wód podziemnych.

Ramowa Dyrektywa Wodna (RDW) wprowadziła pojęcie jednolitych części wód (JCWPd), przez które rozumie się określoną objętość wód podziemnych w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych. Jednolite części wód są objęte monitoringiem prowadzonym przez Państwowy Instytut Geologiczny oraz inspektoraty ochrony środowiska. Celem badań jakości wód podziemnych jest dostarczenie informacji o stanie wód podziemnych, określenie trendów zmian oraz sygnalizacji zagrożeń w skali kraju, na potrzeby zarządzania zasobami wód podziemnych i oceny skuteczności podejmowanych działań ochronnych.

Ryc. 3. Jednolite części wód podziemnych, w granicach których położony jest obszar objęty projektem planu (karta informacyjna JCWPd nr 26)

Źródło: <http://www.pgi.gov.pl>

Teren objęty opracowaniem położony jest w granicach JCWPd nr 26. Zgodnie z (M.P. 2011 r. Nr 40 poz. 451) lokalizacja planowanego przedsięwzięcia znajduje się w Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) z europejskim kodem PLGW600026 o powierzchni 4.943,7 km². Należy do głównej zlewni Gwda rzędu IV. Stan ilościowy chemiczny oraz ogólna ocena JCWPd została określona jako dobra. Nie występuje ryzyko niespełnienia celów środowiskowych.

Cieki wodne występujące w zlewni JCWP (na podstawie MPHP z 2007 r.) to: rzeka Czarna, Dopływ z Bokęcina, Glinka i Główny Rów.

Cele środowiskowe dla wód podziemnych ustalonych na mocy art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW).

Zgodnie z definicją umieszczoną w RDW dobry stan wód podziemnych oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony jako co najmniej „dobre”.

**Ustalenia aktualizacji Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry
w latach 2016 – 2021**

Charakterystyka	kod	GW600026
Wykaz wód podziemnych przeznaczonych	do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia	tak
Cel środowiskowy	stan chemiczny	dobry stan chemiczny
	stan ilościowy	dobry stan ilościowy
Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	monitoring	monitorowana
	stan chemiczny	dobry
	stan ilościowy	dobry
	ryzyko nieosiągnięcia celu środowisk.	niezagrożona
Przedłużenie terminu osiągnięcia celu/ustalenie celów mniej rygorystycznych dla JCWPd	odstępstwo	nie
	odstępstwo, z art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw	nie dotyczy
	termin osiągnięcia dobrego stanu	nie dotyczy
	uzasadnienie odstępstwa	nie dotyczy
Realizacja inwestycji wymagającej odstępstwa z art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne	odstępstwo	nie
	nazwa inwestycji	-

RDW w art. 4 przewiduje dla wód podziemnych następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych;
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych (z zastrzeżeniami wymienionymi w RDW);
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych;
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

1.3.5. Jednolite części wód powierzchniowych.

Przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód powierzchniowych (JCW). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych.

Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych ustalane są zgodnie z zapisami art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW). Stosowana jest przy tym zasada - jeśli do danej części wód odnosi się więcej niż jeden z celów, ustala się cel najbardziej rygorystyczny.

W pierwszym etapie planowania gospodarowania wodami, cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-

chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody.

**Ustalenia aktualizacji Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry
w latach 2016 – 2021**

Charakterystyka	nazwa	Czarna
	kod	RW6000181886549
	typ	potok nizinny żwirowy (18)
	ostateczny status hydromorfologiczny z uzasadnieniem	naturalna część wód (NAT)
		nd
Wykaz wód powierzchniowych przeznaczonych:	do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia	nie
	do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych	nie
Cel środowiskowy	stan/potencjał ekologiczny	dobry stan ekologiczny
	stan chemiczny	dobry stan chemiczny
Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	monitoring	monitorowana
	aktualny stan JCWP	dobry
	ryzyko nieosiągnięcia celu środowisk.	niezagrożona
Przedłużenie terminu osiągnięcia celu/ustalenie celów mniej rygorystycznych dla JCWP	odstępstwo	nie
	odstępstwo, z art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw	nie dotyczy
	termin osiągnięcia dobrego stanu	2015
	uzasadnienie odstępstwa	nie dotyczy
Realizacja inwestycji wymagającej odstępstwa z art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne	odstępstwo	nie
	nazwa inwestycji	-

Dla JCW rzek obowiązuje: - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. nr 257, poz. 1545).

Dla JCW przejściowych i przybrzeżnych obowiązują:

- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 października 2002 r. (Dz. U. Nr 176, poz. 1454) w sprawie wymagań jakim powinny odpowiadać morskie wody wewnętrzne i wody przybrzeżne będące środowiskiem życia skorupiaków i mięczaków;

- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. nr 257, poz. 1545).

Dla jednolitych części wód powierzchniowych, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto,

w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Na podstawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz.U. z 2016 r., poz. 1967), najbliższym obszarem JCW jest Gwda. Stan chemiczny rzeki na odcinku cieków istotnego jest dobry a potencjał ekologiczny umożliwia migrację organizmów wodnych.

Ponadto, nieosiągnięcie dobrego stanu wód, dobrego stanu lub potencjału ekologicznego lub niezapobieżenie pogorszeniu stanu danej JCW powierzchniowych lub podziemnych zgodnie z artykułem 4 ustęp 7 RDW, jest dopuszczalne, o ile podjęte zostaną wszelkie możliwe środki i przedłożone zostanie wystarczające uzasadnienie. Musi to być jednak uwarunkowane tym, że jest to skutkiem nowych zmian właściwości fizycznych JCW powierzchniowych lub zmian poziomu zwierciadła JCW podziemnych.

Pogorszenie się części wód powierzchniowych ze stanu bardzo dobrego na dobry jest dopuszczalne, jeśli jest ono skutkiem nowych form zrównoważonej działalności gospodarczej człowieka.

Cieki wodne występujące w zlewni JCWP rzeki Gwda (na podstawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry przynależne do regionu wodnego Warty to: rzeka Czarna, Dopływ z Bokęcina, Glinka i Główny Rów.

Przeprowadzona szacunkowa analiza wpływu planowanego przedsięwzięcia oraz analiza i ocena celów środowiskowych pozwala wykazać, iż pobór wody z wodociągu lub z własnego ujęcia na potrzeby obszaru objętego niniejszym projektem nie spowoduje:

- pogarszania się stanu wód powierzchniowych i podziemnych;
- zrzutów do wód powierzchniowych substancji priorytetowych i niebezpiecznych, a także dopływów zanieczyszczeń do wód podziemnych;
- pogorszenia norm i celów określonych w ustawodawstwie Wspólnotowym dla obszarów chronionych.

1.3.6. Wody geotermalne.

Wielkopolska położona jest na Nizie Polskiej, jednej z trzech jednostek geologicznych Polski zasobnej w wody geotermalne. W granicach województwa wielkopolskiego znajdują się fragmenty 3 okręgów geotermalnych wchodzących w skład Prowincji Środkowoeuropejskiej, tj. Pomorski, Szczeciński - Łódzki i Sudecki - Świętokrzyski.

Z badań przeprowadzonych na Nizie Polskiej przez Państwowy Instytut Geologiczny wynika, że obszar województwa wielkopolskiego stanowi perspektywiczny rejon dla eksploatacji wód geotermalnych. Najkorzystniejsze warunki hydrogeologiczne i termiczne wód dolnej kredy, umożliwiające ich praktyczne wykorzystanie (ze szczególnym wskazaniem na balneoterapię i rekreację), występują w pasie szerokości ok. 65 km, przebiegającym centralnie przez województwo z południowego wschodu na północny zachód, natomiast wody termalne zbiornika jury dolnej kwalifikujące się do wykorzystania (szczególnie w rekreacji) występują na obszarze całego województwa, z wyjątkiem południowej i południowo - zachodniej części a więc także na terenie objętym opracowaniem.

1.4. Wody powierzchniowe.

Teren objęty niniejszym opracowaniem położony jest w obrębie dorzecza rzeki Gwdy, która jest prawobrzeżnym dopływem Noteci. Dolina Gwdy ma układ południkowy, a rzeka

płynie z północy na południe. Prawobrzeżnym jej dopływem z omawianego terenu jest rzeka Czarna.

W najbliższym sąsiedztwie analizowanego terenu nie występują rzeki i jeziora. Na terenie parku znajdują się trzy niewielkie oczka wodne oraz dwa dość obszerne tereny podmokłe. Natomiast na wschód od analizowanego terenu wzdłuż drogi E11 przebiega rów dopływający do rzeki Glinki stanowiącej lewobrzeżny dopływ rzeki Czarnej.

1.5. Przyroda, krajobraz, powierzchnia ziemi, różnorodność biologiczna, zwierzęta i rośliny.

Lotyń leży w obrębie korytarza ekologicznego Dolina Parsęty Południowy (KPn-16B). Obejmuje jego zachodnią część oraz graniczy z korytarzem od strony południowo-wschodniej. Korytarz ten stanowi połączenie Pojezierza Ińskiego z dorzeczem Parsęty wraz z korytarzami GKPN-20 i KPN-16F.

Obszar objęty opracowaniem nie jest zainwestowany i stanowi obszar użytków rolnych (R), który aktualnie przeznaczony jest w części jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Mamy tu do czynienia z krajobrazem rolnym. Zatem planowane zagospodarowanie przestrzenne realizowane będzie na gruntach pozbawionych gatunków roślin podlegających całkowitej bądź częściowej ochronie oraz na terenach pozbawionych występowania siedlisk przyrodniczych lub zbiorowisk łąkowych.

Na analizowanym terenie nie występują żadne formy ochrony przyrody, o których mowa w ustawie o ochronie przyrody. Najbliżej omawianego terenu tj. ok. 6,0 km na wschód leży Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy” ustanowiony w drodze uchwały Nr IX/56/89 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Pile z dnia 31 maja 1989 r. (Dz. Urz. Woj. Piłskiego Nr 11/89 poz.95) oraz „Poligon w Okonku” w odległości 5,5 km na południowy zachód, w obszarze którego rozciągają się rozległe przestrzenie wrzosowisk. „Poligon w Okonku” jest obszarem zatwierdzonym Decyzją Komisji Europejskiej w ramach sieci Natura 2000 i utworzonym na podstawie Dyrektywy Siedliskowej o kodzie PLH300021.

Pomimo krajobrazu rolnego zasady dotyczące zachowania i ochrony dóbr kultury współczesnej, walorów krajobrazowych, przyrody i środowiska są uwzględnione w sporządzanym projekcie zmiany zagospodarowania przestrzennego.

Walory krajobrazowe należy utrzymywać a w miarę możliwości eksponować i chronić, co w przypadku projektowanej zmiany planu jest możliwe.

Planowana zmiana w zakresie wprowadzenia zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej nie spowoduje i nie naruszy wymagań określonych w przepisach obowiązującego prawa.

1.6. Warunki klimatyczne i jakość powietrza.

Region klimatyczny analizowanego obszaru zaliczany jest do grupy regionów o klimatach cechujących się przejściowością i zmiennością, pozostających pod wpływem mas powietrza. Na terenie tym mamy do czynienia zasadniczo z trzema podstawowymi rodzajami mas powietrza: polarnym, arktycznym i zwrotnikowym.

Obszar Lotynia posiada wpływy związane z intensywnym zalesieniem okolicznych terenów. Znajduje to odzwierciedlenie przede wszystkim w lokalnych uwarunkowaniach topoklimatycznych. Duże powierzchnie leśne oddziałują pozytywnie na najniższe warstwy

atmosfery między innymi: spowalniające prędkość wiatrów, wprowadzając dodatkową ilość pary wodnej do powietrza w okresach suchych, generując prądy konwekcyjne sprzyjające przewietrzaniu terenów miejskich, Pomimo korzystnych warunków aerosanitarnych, mogą okresowo wzrastać stężenia alergenów, szczególnie w okresach pylenia najpowszechniejszych roślin.

Powietrze atmosferyczne stanowi jeden z podstawowych elementów składowych środowiska, w którym przebiegają najważniejsze procesy życiowe. Z tego powodu ogromnie ważna jest jego jakość, na którą wpływ wywierają zanieczyszczenia. Należy je rozumieć jako substancje, które w wyniku naturalnych zdarzeń lub działalności ludzkiej dostają się do atmosfery zmieniając ilościowo i jakościowo skład powietrza.

1.6.1. Dynamika powietrza atmosferycznego.

Teren objęty opracowaniem charakteryzują wiatry zachodnie, południowo-zachodnie i północno-zachodnie. Występują one z częstotliwościami przekraczającymi 50% w skali roku. Średnie prędkości wiatru poza terenami zabudowanymi wynoszą około 4 m/s. Większe prędkości wiatrów występują zwykle z kierunków o wyższych frekwencjach. Cisie atmosferyczne notowane były głównie w miesiącach wrzesień-październik.

Najwięcej okresów bezwietrznych występuje w okresie jesieni, a najmniej przypada na okres zimy. Wiatry silne i bardzo silne występują stosunkowo rzadko, tj. o prędkości do 10 m/s występują przeciętnie przez 11 dni w roku, a o prędkości 15 m/s (bardzo silne) przeciętnie ok. 1 dnia w roku. Latem przeważają wiatry z kierunku wschodniego, zimą wiatry zachodnie i południowo-wschodnie. Średnia prędkość wiatru waha się w granicach 3,4 m/s.

Względna wilgotność powietrza wynosi około 81% a zachmurzenie ogólne nieba około 56%. Pomimo korzystnych warunków aerosanitarnych, mogą okresowo wzrastać stężenia alergenów, szczególnie w okresie pylenia najpowszechniejszych roślin (np. sosny).

1.6.2. Opady atmosferyczne.

Wielkość opadów atmosferycznych zależy w dużej mierze od ukształtowania terenu. Kulminacja Garbu Pomorskiego, a w tym okolice terenu objętego opracowaniem, stanowią wyniesienie, na którym zachodzi kondensacja pary wodnej w powietrzu i częściej niż w innych regionach województwa występują tu opady.

Należy jednak podkreślić, że opady są zmiennym elementem klimatu i ich rozkład czasowo-przestrzenny może podlegać zróżnicowaniu nawet rozkładzie rocznym. Na analizowanym obszarze zaznacza się istotna zmienność sum opadów poszczególnych lat w zależności od charakteru danego roku.

W roku normalnym (przeciętnym) roczna suma opadów mierzona na posterunku opadowym w Okonku wynosi 620 mm, dla roku wilgotnego (1980) roczna suma opadów wynosiła 847 mm, zaś dla roku suchego (1992) zaledwie 415 mm.

Wobec takiego rozkładu wielkości sum opadów, maksymalne odchylenie ich sumy w roku wilgotnym w stosunku do roku normalnego wynosi ponad 136%, natomiast w przypadku roku suchego nieco ponad 66%. Przeciętnie najwyższe sumy miesięczne opadów mają miejsce w lipcu (77 mm), a najniższe w lutym (36 mm). Największą zmienność opadów atmosferycznych przypada na miesiące letnie.

1.6.3. Ocena poziomów substancji i stan czystości powietrza.

Stężenie zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym jest związane ze stopniem koncentracji źródeł emisji zanieczyszczeń, wielkością emisji, warunkami rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń oraz wpływem zanieczyszczeń transgranicznych.

Ocena stanu zanieczyszczenia powietrza wykonywana jest w oparciu o wyniki badań monitoringowych została przedstawiona na stronie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska i opublikowana w „Rocznej ocenie jakości powietrza w województwie wielkopolskim”.

Odnosnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, analizowany obszar przydzielono do strefy wielkopolskiej, obejmującej całe województwo poza Poznaniem i Kaliszem. Pełna ocena stanu czystości obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM10, pył PM2,5, ozon i tlenek węgla. Według Rocznej oceny jakości powietrza w województwie wielkopolskim wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- do klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększony o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy;
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

W 2019 roku wykonano ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim.

Podsumowanie oceny.

W ocenie rocznej za 2019 rok w województwie wielkopolskim, w klasyfikacji podstawowej wykonanej pod kątem ochrony zdrowia stwierdzono przekroczenie norm (klasa C) w zakresie pyłu PM10 i benzo(a)pirenu dla strefy aglomeracja poznańska i strefy 87 wielkopolskiej.

W klasyfikacji dodatkowej dla pyłu PM2,5 klasę C1 przypisano strefie wielkopolskiej, natomiast strefy aglomeracja poznańska i miasto Kalisz sklasyfikowano w klasie A1.

Dla ozonu w klasyfikacji dodatkowej wszystkie strefy, w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego, uzyskały klasę D2.

Ocena wykonana pod kątem ochrony roślin w strefie wielkopolskiej, nie wykazała przekroczeń w zakresie dwutlenku siarki i tlenków azotu, w związku z powyższym strefie przypisano klasę A.

Natomiast w przypadku ozonu strefę wielkopolską zaklasyfikowano do klasy C. W klasyfikacji dodatkowej dla ozonu z powodu przekroczenia poziomu celu długoterminowego, strefę wielkopolską zaliczono do klasy D2.

Ocena roczna dla 2019 wykonana pod kątem ochrony zdrowia odniesiona do roku poprzedniego wykazała poprawę jakości powietrza w zakresie ozonu i pyłu PM_{2,5} – w roku bieżącym nie przypisano klasy C żadnej ze stref w odniesieniu do wymienionych substancji. W 2018 roku dla pyłu PM₁₀ i benzo(a)pirenu wszystkim strefom przypisano klasę C, natomiast w roku 2019 do klasy C zaklasyfikowano tylko strefę aglomeracja poznańska i strefę wielkopolską.

Uwzględniając kryteria odnoszące się do ochrony zdrowia strefę wielkopolską zakwalifikowano do klasy C pod kątem zanieczyszczenia pyłem PM₁₀ i benzo(a)pirenem, a w przypadku pozostałych substancji – do klasy A.

Oprócz oceny pod kątem ochrony zdrowia badano również jakość powietrza z uwzględnieniem kryteriów dla ochrony roślin. Badania wykonano wyłącznie dla strefy wielkopolskiej, określając stężenie zanieczyszczeń: ozonem, dwutlenkiem siarki i tlenkami azotu. We wszystkich trzech przypadkach zakwalifikowano ją do klasy A.

Klasa strefy jest określana na podstawie stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych daną substancją. W rezultacie, nawet niezbyt rozległy obszar przekroczeń wartości normatywnych będzie miał wpływ na wynik klasyfikacji całej strefy o dużym obszarze. Z tego względu ważne jest podkreślenie faktu, że zaliczenie strefy do klasy C pod względem niektórych substancji nie oznacza złej jakości powietrza na całym jej terenie, a jest jedynie sygnałem, że w granicach strefy istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

Największe emisje zanieczyszczeń do atmosfery na analizowanym terenie związane są z emisjami powstałymi w wyniku spalania węgla przez lokalne źródła oraz emisjami spalin samochodowych, głównie w centrum oraz wzdłuż drogi. Na analizowanym obszarze, w wyniku inwestycji modernizacyjnych, nie występują zakłady emitujące znaczne zanieczyszczenia do atmosfery. Generalnie stan powietrza pogarsza się zawsze w miesiącach zimowych, gdzie oprócz emisji komunikacyjnej pojawia się jeszcze emisja zanieczyszczeń ze spalania energetycznego – w szczególności chodzi tu o emisję niską i stosowanie w indywidualnych gospodarstwach domowych paliw nieekologicznych (węgiel kamienny).

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. (Dz. U. poz. 1031) przedstawiono w tabeli poniżej.

***Wartości dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu,
określone ze względu na ochronę zdrowia ludzi i roślin.***

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu [μg/m ³]	Margines tolerancji [%] ----- [μg/m ³]				
			2010	2011	2012	2013	2014
Benzen	rok kalendarzowy	5 ^{e)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek azotu	jedna godzina	200 ^{e)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy	40 ^{e)}	-	-	-	-	-
Tlenki azotu ^{d)}	rok kalendarzowy	30 ^{e)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek siarki	jedna godzina	350 ^{e)}	-	-	-	-	-
	24 godziny	125 ^{e)}	-	-	-	-	-

	rok kalendarzowy i pora zimowa (okres od 01 X do 31 III)	20 ^{e)}	-	-	-	-	-
Ołów ^{f)}	rok kalendarzowy	0,5 ^{e)}	-	-	-	-	-
Pył zawieszony PM 2,5 ^{g)}	rok kalendarzowy	25 ^{e), j)}	4	3	2	1	1
		20 ^{e), k)}	-	-	-	-	-
Pył zawieszony PM 10 ^{h)}	24 godziny	50 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-
Tlenek węgla	osiem godzin ⁱ⁾	10.000 ^{c), i)}	-	-	-	-	-

c) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi; d) Suma dwutlenku azotu i tlenu azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu; e) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę roślin; f) Suma metalu i jego związków w pyłe zawieszonym PM10; g) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 2,5 µm (PM2,5) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; h) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 10 µm (PM10) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; i) Maksymalna średnia ośmiogodzinna, spośród średnich kroczących, obliczanych co godzinę z ośmiu średnich jednogodzinnych w ciągu doby. Każdą tak obliczoną średnią ośmiogodzinną przypisuje się dobie, w której się ona kończy; pierwszym okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 1700 dnia poprzedniego do godziny 100 danego dnia; ostatnim okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 1600 do 2400 tego dnia czasu środkowoeuropejskiego CET; j) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM2,5 do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2015 r. (faza I); k) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM2,5 do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2020 r. (faza II).

Klimat akustyczny.

Stan klimatu akustycznego jest istotnym czynnikiem określającym jakość środowiska, bezpośrednio odczuwalnym przez człowieka i mającym fundamentalne znaczenie dla możliwości odpoczynku i regeneracji sił. Narażenie na hałas stanowi zagrożenie dla zdrowia człowieka.

Spośród wielu rodzajów hałasu (komunikacyjny, przemysłowy i komunalny) najtrudniejszy problem ze względu na obszar i liczbę osób objętych jego oddziaływaniem oraz praktyczne możliwości ograniczania, stanowi hałas komunikacyjny, w szczególności drogowy a dyskomfort akustyczny dotyczy najczęściej miejsca zamieszkania.

Hałas komunikacyjny jest zjawiskiem negatywnie oddziałującym na środowisko. Związany jest głównie z transportem drogowym a za wysoki poziom hałasu odpowiedzialne są głównie pojazdy ciężarowe typu TIR i autobusy.

Dla analizowanego obszaru (drogi wewnętrzne) – natężenie ruchu i jakość pojazdów nie jest znacząca i nie jest to szlak komunikacyjny wysokiej rangi.

Badania hałasu drogowego wykonywane przez WIOŚ w Poznaniu w 2019 r., obejmowały drogi o natężeniu poniżej 3 000 000 pojazdów na rok. Wyniki pomiarów równoważnego poziomu hałasu LAeq w punktach oceny krótkookresowego poziomu zawierały się w granicach od 52 do 69 [dB].

W maju 2018 r. w ramach realizacji obowiązków zarządzających drogami wynikających z art.179 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, wykonane zostały mapy akustyczne dla dróg krajowych o ruchu powyżej 3 000 000 pojazdów rocznie na terenie województwa wielkopolskiego. Odcinki dróg wewnętrznych nie są objęte

mapą akustyczną. Z powyższego wynika, iż analizowany teren zabudowy jest obszarem, dla którego nie jest wymagana mapa akustyczna.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku określa dopuszczalne poziomy hałasu dla pory dziennej i nocnej dla klas terenów zróżnicowanych pod względem zagospodarowania oraz pełnionej funkcji. Poziomy te przedstawiono w tabeli zamieszczonej poniżej. Spełnienie wymogów rozporządzenia nie zawsze gwarantuje jednak stworzenie mieszkańcom odpowiednich warunków bytowych.

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia a równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska, Tereny szpitali poza miastem.	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, Tereny domów opieki społecznej, Tereny szpitali w miastach.	61	56	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zam. zbiorowego, Tereny zabudowy zagrodowej, Tereny rekreacyjno – wypoczynkowe, Tereny mieszkaniowo-usługowe.	65	56	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców.	68	60	55	45

Źródło: Opracowanie własne na podstawie ww. Rozporządzenia

2.0. Potencjalne zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu.

W przypadku braku realizacji projektowanego zagospodarowania przestrzennego stan środowiska tego terenu nie zmieni się i pozostanie w takim stanie jak wyżej opisano.

Brak realizacji projektowanego zagospodarowania przestrzennego wiąże się z:

- ❖ nie wykorzystaniem istniejącej w sąsiedztwie tego terenu infrastruktury technicznej, tj; systemu sieci: wodociągowej, kanalizacyjnej, elektroenergetycznej, telekomunikacyjnej;
- ❖ nie wykorzystaniem istniejących dróg, zjazdów, obszaru antropogenicznie zmienionego i korzystnie zlokalizowanego – lokalizowanie nowej zabudowy mieszkaniowej w sposób umożliwiający mieszkańcom maksymalne wykorzystanie publicznego transportu zbiorowego jako podstawowego środka transportu – nie wprowadzono nowej zabudowy generującej potrzeby ww. ruchu (j.w.), teren w zasięgu dziesięciominutowej izochrony dojścia do przystanku komunikacji publicznej;
- ❖ odejściem od rozwiązań przestrzennych, ułatwiających przemieszczanie się pieszych i rowerzystów – pozostawiono skupioną zabudowę wsi - dążenie do planowania i lokalizowania nowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych, w szczególności poprzez uzupełnianie istniejącej zabudowy.
- ❖ brakiem podatków, które wpływałyby po zrealizowaniu inwestycji i stanowiłyby część dochodów gminy.

Należy zauważyć, że działanie poprzez prawo miejscowe jest niezwykle ważne z punktu widzenia ochrony środowiska. Plan jest również skutecznym narzędziem ochrony, ponieważ obejmuje ustaleniami poszczególne obszary funkcjonalne i ustala dla nich zasady zagospodarowania, uwzględnia ochronę obszarów i obiektów chronionych oraz podlega strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko. Wydawane decyzje zatwierdzające projekty budowlane i udzielające pozwoleń na budowę dla działek znajdujących się w granicach obszaru objętego obowiązującym planem miejscowym muszą być z nim zgodne.

3.0. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na stan środowiska na terenie obszaru objętego opracowaniem jak również poza jego obszarem. Tym samym należy uznać, że stan środowiska na obszarze objętym oddziaływaniem, jest przedstawiony i opisany w rozdziale V pkt 1.0. *Prognozy*.

4.0. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Omawiany teren zlokalizowany jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*.

Jednakże, w związku z planowaną zmianą zagospodarowania, z terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, należy wymienić następujące problemy - typowe dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, które w niniejszym planie są dopuszczone, tj:

- nowe źródła emisji zanieczyszczeń powietrza (z systemów grzewczych),
- wiercenie otworów do poboru wody z ujęć indywidualnych,

- potencjalne możliwości zanieczyszczenia wody i gleby wynikające z oczyszczania ścieków w przydomowych oczyszczalniach ścieków.
- przekształcenie aktualnego krajobrazu i wprowadzenie na terenach niezabudowanych nowej zabudowy.

5.0.0. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.

Do analizy i oceny poddano cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego planu zagospodarowania przestrzennego, które przyjęte zostały na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym zaimplementowane do prawa krajowego i w formie ustanowionej w tym prawie wyznaczają cele i kierunki działań na poziomie regionalnym i lokalnym.

Przedstawione w projekcie planu rozwiązania przestrzenne uwzględniają uwarunkowania wynikające z poniższych dokumentów:

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Europy nr 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.

Celem dyrektywy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienia się do uwzględnienia aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko. Cele niniejszego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają zapisy niniejszej dyrektywy, poprzez poddanie go postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków jego realizacji, obejmujące uzgodnienie stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko (RDOŚ, PPIS), sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko oraz uzyskanie wymaganych ustawą opinii a także zapewniając udział społeczeństwa w postępowaniu.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Europy nr 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych

Celem dyrektywy jest ustanowienie wspólnych ram dla promowania energii ze źródeł odnawialnych. Tym samym państwa członkowskie powinny rozważyć mechanizmy promocji systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia zasilanych energią ze źródeł odnawialnych. Aby obniżyć emisje gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmniejszyć jej zależność od importu energii, powinno się ściśle powiązać rozwój energii ze źródeł odnawialnych ze wzrostem wydajności energetycznej.

W celu ułatwienia i przyspieszenia ustalania minimalnych poziomów zużycia energii ze źródeł odnawialnych w budynkach państwa członkowskie powinny zapewnić, że takie poziomy osiąga się poprzez włączanie czynnika energii ze źródeł odnawialnych w osiąganie minimalnych wymagań wydajności energetycznej zgodnie z dyrektywą 2002/91/WE, odnoszących się do optymalnej z punktu widzenia kosztów redukcji emisji dwutlenku węgla na budynek.

W związku z powyższym państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki, mające na celu stworzenie infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej sieci elektroenergetycznej,

inteligentnych sieci, obiektów magazynowania oraz systemu elektroenergetycznego, aby zagwarantować bezpieczne działanie systemu elektroenergetycznego podczas przystosowania go do dalszego rozwoju wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,

Analizowany plan zapewnia wymienione w dyrektywie cele poprzez wykorzystywanie alternatywnych źródeł energii (np. panele fotowoltaiczne, pompy ciepła) oraz dopuszcza pobór ciepła z sieci ciepłowniczej i elektroenergetycznej poprzez włączanie czynnika energii ze źródeł odnawialnych.

Decyzja 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego.

Niniejsza decyzja ustanawia program wspólnotowego działania w zakresie środowiska, który jest skierowany na kluczowe zadania i priorytety w oparciu o ocenę stanu środowiska naturalnego i panujące tendencje.

Program stanowi podstawę dla wymiaru ochrony środowiska europejskiej strategii stałego rozwoju i przyczynia się do włączania problemów ochrony środowiska do wszystkich polityk Wspólnoty, między innymi poprzez określenie priorytetów ochrony środowiska dla strategii. W szczególności Program ma na celu:

- ❖ przyczynienie się do długoterminowego zadania ustabilizowania stężenia gazu cieplarnianego w powietrzu na poziomie, który zapobiegłaby groźnemu antropogenicznemu zmieszaniu się z systemem klimatycznym;
- ❖ ochrona, zachowanie, odbudowa i rozwijanie funkcjonowania systemów naturalnych, siedlisk przyrodniczych, dzikiej flory i fauny mające na celu powstrzymanie pustoszczenia i utraty różnorodności biologicznej;
- ❖ przyczynianie się do wysokiego poziomu jakości życia i dobrobytu społecznego obywateli poprzez zapewnienie środowiska naturalnego, w którym poziom zanieczyszczenia nie powoduje szkodliwych skutków dla zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego oraz przez zachęcanie do stałego rozwoju urbanizacyjnego.

Sytuując nową zabudowę, uwzględniono wymagania niniejszej dyrektywy w zakresie ochrony powietrza – poprzez:

1. kształtowanie struktur przestrzennych przy uwzględnieniu dążenia do minimalizowania transportochłonności układu przestrzennego – nie wyznaczono nowych generatorów ruchu, a nawet zmniejszono potencjalną intensywność zabudowy (z zabudowy wielorodzinnej przeznacza się tereny pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną),
2. lokalizowanie nowej zabudowy mieszkaniowej w sposób umożliwiający mieszkańcom maksymalne wykorzystanie publicznego transportu zbiorowego jako podstawowego środka transportu – nie wprowadzono nowej zabudowy generującej potrzeby ww. ruchu (j.w.), teren w zasięgu dziesięciominutowej izochrony dojścia do przystanku komunikacji publicznej,
3. zapewnianie rozwiązań przestrzennych, ułatwiających przemieszczanie się pieszych i rowerzystów – pozostawiono skupioną zabudowę wsi,
4. dążenie do planowania i lokalizowania nowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej.

II Polityka Ekologiczna Państwa, której głównym celem jest zagwarantowanie bezpieczeństwa ekologicznego społeczeństwa polskiego w XXI wieku oraz przyczynienie się do realizacji strategii zrównoważonego rozwoju kraju.

Plan miejscowy realizuje postanowienia dokumentu poprzez kierowanie się nadrzędną zasadą zrównoważonego rozwoju. Planowane zagospodarowanie musi mieć na celu połączenie kilku elementów świata antropogenicznego i środowiska, a także musi uwzględniać cele ekonomiczne. Ustalenia planu realizują te zasady mając na uwadze zagospodarowanie uwzględniające ochronę terenów szczególnie wrażliwych na oddziaływanie zewnętrzne. Zaznaczyć należy, iż polityka ekologiczna kładzie także nacisk na komfort i jakość życia człowieka. Nadrzędną zasadą realizowaną w planie jest wzajemne współistnienie człowieka i przyrody.

Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016.

Dokument ten zawiera określenie kierunków działań systemowych w dziedzinie ochrony środowiska, w tym uwzględnienie celów ekologicznych w innych dokumentach strategicznych, a także stworzenie ram ochrony i postępu technicznego w dziedzinie ochrony środowiska. Istotnym elementem tegoż dokumentu jest uwzględnienie aspektu ekologicznego w planowaniu przestrzennym.

W ustaleniach planu uwzględniono zasady zrównoważonego rozwoju. Planowane zagospodarowanie jest kilkuaspektowe. Nie narusza integralności i nie oddziałuje szkodliwie na tereny chronione. Co prawda polityka ekologiczna straciła swoją ważność, w związku ze zmianą ustawy Prawo ochrony środowiska, jednakże jej zapisy można traktować, jako wytyczne. Przeciwdziałanie zanieczyszczeniu powietrza zostało omówione w części dotyczącej wpływu ustaleń planu na ten element środowiska.

Strategia „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko”

Strategia ta kładzie główny nacisk na rozwój nowych metod pozyskiwania energii oraz zwiększenie efektywności energetycznej. Z perspektywy środowiska kładzie ona nacisk na ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz reformę gospodarki wodnej. W zakresie ograniczenia emisji do środowiska kładzie się nacisk na ograniczenie emisji związków azotu, dwutlenku siarki, tlenku węgla oraz pyłów PM10 i PM2,5. Działania mające na celu poprawę jakości powietrza, związane mają być szczególnie z unowocześnieniem sektora energetycznego, a także co ma związek z politykami gmin - ograniczeniem niskiej emisji, czyli emisji z lokalnych i indywidualnych źródeł energii, głównie poprzez wspieranie rozwoju nowoczesnych źródeł pozyskiwania ciepła. W zakresie gospodarki wodnej kładzie się nacisk na dokończenie realizacji systemu gospodarki wodnościekowej, ochronę przeciwpowodziową, a także wykorzystanie zasobów wodnych do pozyskiwania energii i racjonalne wykorzystanie zasobów wód. Jednocześnie w związku z realizacją inwestycji z zakresu gospodarki energetycznej szczególnie istotnym jest prowadzenie postępowań z zakresu oceny oddziaływania inwestycji na środowisko.

Ustalenia planu w pełni realizują zasady zawarte w strategii. Promuje się rozwój nowoczesnych technologii w zakresie gospodarki ciepłowniczej i wykorzystanie ogrzewania o wysokiej sprawności co wpłynąć ma na ograniczenie emisji zanieczyszczeń. Plan nie wyklucza możliwości realizacji obiektów służących produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.

Krajowa Strategia Ochrony i Umiarkowanego Użytkowania Różnorodności Biologicznej wraz z Programem Działań – dokument ten definiuje główne problemy związane z niszczeniem bioróżnorodności spowodowanym działalnością człowieka, wraz z określeniem zasad prowadzenia działań w zakresie ochrony bioróżnorodności. Ochrona bioróżnorodności musi mieć na celu nie niszczenie naturalnych siedlisk gatunków, braku wprowadzania monokultur itp.

Plan zagospodarowania nie narusza zasad działań w zakresie ochrony bioróżnorodności.

Krajowy Program Zwiększania Lesistości – jest to dokument uwzględniający i pokazujący m.in. problem terenów leśnych ich ochrony i prowadzenia zalesień w aspekcie planowania przestrzennego.

Ustalenia planu nie przewidują niszczenia terenów leśnych.

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami – uwzględnia przeciwdziałanie zanieczyszczeniu środowiska odpadami. Realizowane to może być poprzez zwiększenie segregacji, a także wtórne wykorzystanie odpadów.

Ustalenia planu wskazują na przestrzeganie przepisów odrębnych regulujących gospodarkę odpadami poprzez gromadzenie i segregację odpadów w miejscach ich powstawania oraz ich dalsze zagospodarowanie, zgodne z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy i przepisami odrębnymi.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych – dokument ten wskazuje główne problemy w dziedzinie gospodarki ściekami, określając diagnozę stanu wyposażenia głównych aglomeracji, wraz z określeniem przyszłych potrzeb w tym zakresie, a także zagospodarowania ścieków.

Ustalenia planu uznają jako główny sposób unieszkodliwiania odpadów płynnych wykorzystanie kanalizacji z odprowadzeniem ścieków bytowych do gminnej sieci kanalizacyjnej i dalej do oczyszczalni ścieków. Na analizowanym terenie nie będą powstawały ścieki komunalne.

Plan Gospodarowania Wodami na obszarze Dorzecza Odry.

Dokument określa cele środowiskowe w zakresie zagospodarowania wodami powierzchniowymi i podziemnymi, wyznacza cele środowiskowe w zakresie gospodarowania wodami.

Zgodnie z art. 4 RDW cele środowiskowe dla wód podziemnych to:

- w zakresie zanieczyszczeń, to ograniczenie ilości dopływu do wód podziemnych lub jemu zapobieganiu,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich JCWPd (poza wymienionymi w RDW),
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem, a zasilaniem wód podziemnych,
- przeciwdziałanie lub odwrócenie trendu rosnącego każdego zanieczyszczenia antropogenicznego.

Wody podziemne w granicach Lotynia i obszaru opracowania mogą nie osiągnąć celu środowiskowego, poprzez występowanie niewłaściwego stężenia związków azotowych. Wprowadzone zainwestowanie nie powinno wpływać na zwiększenie ilości związków azotu w glebie i wodach, głównie poprzez uszczuplenie terenów użytkowanych rolniczo. Natomiast plan miejscowy nie ma władztwa w zakresie kontroli rodzaju i sposobu upraw. Dodatkowo normalizuje się gospodarkę ściekową i gospodarowania odpadami, odwołując do stosownych przepisów gminnych lub wskazując zasady zagospodarowania, dla odpadów innych niż komunalne.

W zakresie wód podziemnych dokument wskazuje poziomy do osiągnięcia w celu posiadania dobrego stanu wód. Wyniki badań przedstawione w części dotyczącej uwarunkowań wskazują podobnie jak przy wodach podziemnych na niewłaściwe poziomy związków azotu w wodach powierzchniowych. Jak zostało to już wyżej wskazane nie

przewiduje się, aby planowane zainwestowanie zwiększało znacznie poziomy azotu w wodach powierzchniowych bowiem na omawianym terenie i w pobliżu wody powierzchniowe nie występują.

Wskazać należy, iż opracowywany plan miejscowy nie wpłynie na gospodarowanie wodami na obszarze dorzecza Odry. Obszary objęte w planach nie zostały wskazane jako obszar szczególnego zagrożenia powodziowego i nie wyznaczono dla nich map zagrożenia powodziowego. Dodatkowo wprowadzenie głównie ekstensywnego zagospodarowania nie będzie miało wpływu na gospodarowanie wodami.

Biorąc pod uwagę konieczność uwzględnienia w dokumentach niższego rzędu zapisów zawartych w dokumentach o szczeblu krajowym, dokumenty opracowane na poziomie województwa zawierają ustalenia zawarte w programach krajowych. Zaliczamy do nich m.in.

Program Ochrony Środowiska Województwa Wielkopolskiego.

Program ten przedstawia zasadnicze zagrożenia dla środowiska województwa wielkopolskiego wraz z określeniem strategii i zadań mających na celu uwzględnienie aspektów ekologicznych w prowadzonej polityce przestrzennej. Główne działania skierowane do realizacji tego celu polegają na dostosowaniu dokumentów strategicznych, a także planów i innych dla potrzeb związanych z ochroną środowiska. Kładzie się także nacisk na rozwój świadomości ekologicznej mieszkańców i w niektórych przypadkach zmiany stylu życia, powodującego mniejszą presję na środowisko. Program przedstawia uwarunkowania, możliwe zagrożenia i sposób ochrony każdego z elementów środowiska. Poza elementami określającymi zagrożenia i potencjalne możliwości rozwiązania problemu wzrastającej presji środowiskowej, dokument zawiera także metody zarządzania i nadzoru, a także sposoby finansowania. W ramach planów sformułowane zostały szczególne zasady sporządzania programów powiatowych. Powinny one zawierać: określenie celów ekologicznych, zawierać priorytety ekologiczne, określać poziomy celów długoterminowych, wskazywać rodzaj i harmonogram działań proekologicznych, wskazywać źródła środków niezbędnych do osiągnięcia celów, w tym mechanizmy prawno-ekonomiczne i środki finansowe.

Wszelkie uwarunkowania związane z działaniami w zakresie ochrony środowiska, w kontekście wprowadzanego zagospodarowania, zostały zawarte w opracowywanym planie miejscowym.

Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego.

Określa cele w zakresie gospodarki odpadami. Zaznaczyć należy, iż z jego ustaleń wynika, że to nie odpady przemysłowe stanowią obecnie największe niebezpieczeństwo, a liczba odpadów komunalnych składowanych na składowiskach. Plan formułuje strategię i kierunki działań w zakresie gospodarki odpadami dla całego województwa. Realizacja celów planu polegających na ograniczeniu liczby składowanych odpadów i marginalizacji ich niekorzystnego oddziaływania na środowisko powinna nastąpić poprzez:

W zakresie odpadów komunalnych:

1. Podnoszenie świadomości społecznej mieszkańców, w szczególności w zakresie minimalizacji wytwarzania odpadów.
2. Wprowadzanie systemowej gospodarki odpadami komunalnymi w układzie ponadlokalnym, w tym budowa zakładów zagospodarowania odpadów (sortownie, kompostownie, obiekty termicznego unieszkodliwiania odpadów, składowiska o funkcji ponadlokalnej).
3. Utrzymanie przez gminy lub powiaty kontroli nad zakładami przetwarzania odpadów komunalnych, co jest istotne z punktu widzenia rozwoju racjonalnej gospodarki odpadami

4. Wdrażanie nowoczesnych technologii odzysku i unieszkodliwiania odpadów.
5. Podniesienie skuteczności selektywnej zbiórki odpadów ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju zbiórki odpadów komunalnych ulegających biodegradacji.
6. Wdrażanie selektywnej zbiórki odpadów wielkogabarytowych, budowlanych i niebezpiecznych.
7. Redukcja w odpadach kierowanych na składowiska zawartości składników ulegających biodegradacji.
8. Modernizacja składowisk odpadów komunalnych, które nie spełniają wymogów ochrony środowiska.
9. Intensyfikacja działań w zakresie zamykania, rekultywacji lub modernizacji nieefektywnych lokalnych składowisk odpadów komunalnych”.

W zakresie odpadów ściekowych plan przewiduje:

W ustaleniach planu nie przewiduje się powstawania osadów ściekowych.

W sektorze gospodarczym w zakresie gospodarki odpadami najważniejszymi zadaniami jest:

- zmniejszenie ilości wytwarzanych odpadów;
- zwiększenie stopnia wykorzystania odpadów;
- ograniczenie negatywnego wpływu składowisk odpadów przemysłowych na środowisko;
- bezpieczne dla środowiska unieszkodliwienie odpadów azbestowych oraz odpadów i urządzeń zawierających PCB;
- eliminacja zagrożenia ze strony odpadów pochodzenia zwierzęcego.

Dla osiągnięcia założonego celu konieczne jest podjęcie następujących kierunków działań:

- systematyczne wprowadzanie bezodpadowych i mało odpadowych technologii produkcji oraz wprowadzenie zasady stosowania najlepszych dostępnych technologii;
- stymulowanie podmiotów gospodarczych wytwarzających odpady przemysłowe do zintensyfikowania działań zmierzających do maksymalizacji odzysku i recyklingu odpadów;
- powstawanie nowoczesnych instalacji do odzysku i unieszkodliwiania odpadów;
- budowa i modernizacja oraz rekultywacja składowisk odpadów przemysłowych wyłączonych eksploatacji;
- budowa składowisk odpadów azbestowych lub przystosowanie do tego celu kwater na składowiskach odpadów komunalnych;
- dekontaminacja i unieszkodliwienie urządzeń zawierających PCB oraz likwidacja PCB;
- organizacja nadzoru weterynaryjnego nad procesem powstawania i niszczenia odpadów pochodzenia zwierzęcego szczególnego ryzyka (SRM) oraz padłych zwierząt (HRM)”.

Ustalenia planu wskazują na regulację gospodarki odpadami przez obowiązujące przepisy odrębne i programy gminne i nawiązują do przytoczonych dokumentów strategicznych zarówno na szczeblu międzynarodowym i europejskim, a także krajowym i wojewódzkim.

Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Złotowskiego na lata 2013-2016 z perspektywą na lata 2017-2021.

Główne cele programu to:

Zasoby wodne:

- Rozwój i modernizacja sieci wodociągowej oraz obiektów wodociągowych;
- Rozwój i modernizacja sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej oraz obiektów związanych z przyjmowaniem i oczyszczaniem ścieków;
- Prowadzenie działań w zakresie uzyskiwania dofinansowania, wydawanie pozwoleń, przyjmowanie zgłoszeń na budowę przydomowych oczyszczalni ścieków;
- Bieżąca ewidencja i kontrola zbiorników bezodpływowych oraz likwidacja na obszarach objętych siecią kanalizacyjną;
- Prowadzenie corocznych działań związanych z konserwacją, modernizacją i odbudową urządzeń wodnych, rowów, przepustów, studzienek, oczyszczaniem przepustów drogowych i wylotów drenarskich, poprzedzone corocznym przeglądem stanu technicznego urządzeń melioracyjnych w ramach melioracji szczegółowych;
- Realizacja planu ochrony przed powodzią w przypadku jej wystąpienia. Współpraca z podmiotami odpowiedzialnymi za stan infrastruktury powodziowej.

Zasoby przyrody

- Utrzymanie zieleni na terenach zarządzanych przez Powiat w tym na drogach powiatowych;
- Utrzymanie zieleni o charakterze publicznym;
- Realizacja zapisów planów ochrony w zakresie obszarów NATURA 2000 i rezerwatów przyrody;
- Współpraca z Nadleśnictwem w ramach realizacji obowiązku ochrony lasów nie będących w zasobach Skarbu Państwa;
- Zagospodarowanie terenów cennych pod względem przyrodniczym do celów rekreacji: zagospodarowanie jezior, wyposażenie w infrastrukturę rekreacyjną oraz sanitarną.

Zasoby powierzchni ziemi

- Monitorowanie działań zarządców składowisk odpadów w ramach rekultywacji i eksploatacji składowisk odpadów;
- Prowadzenie monitoringu składowisk odpadów w fazie eksploatacji i w fazie poeksploatacyjnej;
- Ochrona gleb najlepszych kompleksów w MPZP przed zabudowaniem;
- Kontrolowanie działań zmierzających do rekultywacji miejsc eksploatacji surowców mineralnych, także likwidacja miejsc nielegalnej eksploatacji kopalin;
- Stopniowe opracowywanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z założeniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wraz z prowadzeniem procedury strategicznej oceny oddziaływania projektów MPZP;

- Budowa chodników i ścieżek rowerowych na terenie powiatu;
- Tworzenie oraz wprowadzenie zapisów do MPZP stref rozwoju gospodarczego, stref ekonomicznych w celu skupienia działalności gospodarczo – przemysłowej na wydzielonych terenach (uzbrajanie terenów w infrastrukturę).

Zasoby powietrza

- Modernizacja budynków będących w zarządzie powiatu oraz budynków komunalnych poszczególnych gmin (wymiana ogrzewania, modernizacja kotłowni, ocieplanie budynków);
- Wprowadzanie energii odnawialnej na terenie powiatu (promocja kolektorów słonecznych, biomasy, elektrowni wiatrowych, eksploatacja elektrowni wodnych);
- Realizacja inwestycji drogowych na drogach gminnych;
- Realizacja inwestycji drogowych na drogach powiatowych;
- Realizacja inwestycji drogowych na drogach wojewódzkich;
- Realizacja inwestycji drogowych na drogach krajowych;
- Gazyfikacja powiatu;
- Modernizacja oraz rozbudowa systemu ciepłowniczego na terenie powiatu.

Hałas

- Modernizacja i budowa dróg (budowa obwodnic, optymalizacja przebiegu tras komunikacyjnych oraz optymalizacja płynności ruchu, tworzenie zabezpieczeń akustycznych);
- Wprowadzanie zapisów dotyczących standardów akustycznych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego;
- Wydawanie decyzji ustalających dopuszczalny poziom hałasu możliwy do emisji w zakładach i podmiotach funkcjonujących na terenie powiatu.

Pola elektromagnetyczne:

- Wydawanie pozwoleń, przyjmowanie zgłoszeń na budowę stacji bazowych telefonii komórkowych – kontrola;
- Wprowadzanie zapisów dotyczących standardów emisji pól elektromagnetycznych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Racjonalne wykorzystanie zasobów:

- Zmniejszenie strat energii, zwłaszcza cieplnej w systemach przesyłowych, poprawy parametrów energetycznych budynków, podnoszenie sprawności wytwarzania energii, zmniejszanie strat wody na sieciach przesyłowych;
- Prowadzenie działań energooszczędnych realizowanych w budynkach znajdujących się na terenie Powiatu Złotowskiego;
- Wymiana oświetlenia na energooszczędne w budynkach i wzdłuż ciągów komunikacyjnych oraz na terenach jednostek, Program Ochrony Środowiska dla Gminy Jastrowie na lata 2014-2017;

- Modernizacja instalacji centralnego ogrzewania w Specjalnym Ośrodku Szkolno – Wychowawczym w Jastrowiu;
- Wymiana lub modernizacja systemów centralnego ogrzewania w ramach bieżących potrzeb wraz z termomodernizacją obiektów;
- Monitorowanie zapisów i realizacji wydawanych koncesji na poszukiwanie i eksploatację kopalin;
- Monitorowanie zapisów wydawanych pozwoleń wodnoprawnych na pobór wód, odprowadzanie ścieków i wód opadowych i roztopowych, wykonywanie urządzeń wodnych,

Edukacja ekologiczna :

- Realizacja szkoleń obejmujących zagadnienia środowiska dla pracowników Starostwa powiatowego, mieszkańców (w zakresie odnawialnej energii, pielęgnacji lasów itp.);
- Prowadzenie edukacji ekologicznej poprzez konkursy, festyny, pikniki o tematyce ekologicznej;
- Aktualizacja Programu Ochrony Środowiska oraz opracowywanie raportów z realizacji POŚ;
- Informowanie mieszkańców o prowadzonych postępowaniach, wydawanych decyzjach, prowadzonych inwestycjach, opracowanych planach i programach oraz jakości środowiska na terenie powiatu (BIP, tablica ogłoszeń, lokalna prasa itd.).

Bezpieczeństwo ludności

- Monitoring składowisk odpadów;
- Monitorowanie jakości wód pobieranych na cele komunalne oraz w sieci wodociągowej;
- Likwidacja sieci wodociągowej wykonanej z materiałów azbestowych;
- Zakup samochodu rozpoznawczo – ratowniczego dla KP PSP w Złotowie.

Gospodarka odpadami

- Zadania z zakresu gospodarki odpadami komunalnymi wynikają z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
- Zagadnienia dotyczące gospodarki odpadami w powiecie złotowskim są przekazane Związkowi Gmin Krajna oraz Związkowi Międzygminnemu Pilski Region Gospodarki Odpadami Komunalnymi, które zajmują się kompleksową obsługą poszczególnych gmin;
- Prowadzenie dofinansowania do demontażu i unieszkodliwiania wyrobów azbestowych na terenie nieruchomości;
- Realizacja szkoleń obejmujących zagadnienia środowiskowe dla pracowników Starostwa Powiatowego, mieszkańców (w zakresie unieszkodliwiania azbestu).

Opracowywany plan jest całkowicie spójny z aspektami dotyczącymi obszaru opracowania z Programem Ochrony Środowiska dla Powiatu Złotowskiego.

Plan miejscowy jest zgodny z dokumentami wojewódzkimi i powiatowymi, tj.:

- Strategia rozwoju miasta Gminy Okonek na lata 2012-2020, dla którego głównymi celami najważniejszymi dla planu miejscowego są: Dążenie do stałej poprawy poziomu życia i kształtowania proekologicznych postaw mieszkańców;
- Ochrona cennych walorów i zasobów środowiska przyrodniczego oraz doprowadzenie jego stanu czystości do standardów Unii Europejskiej;
- Tworzenie jak najlepszych warunków dla dalszego rozwoju gospodarczego (ekologicznie bezpiecznego), w tym funkcji mieszkaniowych i turystyczno –wypoczynkowych.

Plan miejscowy nie odnosi się bezpośrednio do wszystkich aspektów ochrony środowiska, jednak pośrednio realizuje idee zrównoważonego rozwoju wskazując przeznaczenia dla poszczególnych terenów z uwzględnieniem aspektów środowiskowych i walorów przyrodniczych obszarów. Opiniowany plan miejscowy nie ingeruje w obszary objęte ochroną na terenie gminy i nie zmienia przeznaczeń terenów na tyle aby wywołać znacząco negatywne oddziaływanie na środowisko. W aspekcie ochrony przyrody w kontekście prawa wspólnotowego na terenie planu nie ma obszarów Natura 2000.

Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Niniejsza ustawa określa zasady i tryb postępowania w sprawach: udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, ocen oddziaływania na środowisko, transgranicznego oddziaływania na środowisko. Ponadto określa zasady udziału społeczeństwa w ochronie środowiska oraz organy administracji właściwe w sprawach ocen oddziaływania na środowisko.

Dla projektu planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z tą ustawą zostanie przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko bowiem projekty planów w dziedzinie zagospodarowania przestrzennego miast wyznaczają ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć między innymi mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Należy uznać, że zasady planu wpisują się w wymienione wyżej cele ochrony środowiska także z uwagi na:

- ❖ właściwą współzależność pomiędzy trzema podstawowymi sferami rozwoju: społeczną, gospodarczą i ochroną środowiska przyrodniczego, które stanowią ramy ochrony środowiska ustanowione w ww. dokumentach;
- ❖ otwarty układ przestrzenny, dającym możliwość wielokierunkowego rozwoju. Z punktu widzenia gospodarki przestrzennej najistotniejszą rolę odgrywają zjawiska i procesy zachodzące współcześnie o wysokim tempie przebiegu zmian, wywierające stały i bezpośredni wpływ na warunki życia, gospodarowania i funkcjonowania środowiska;
- ❖ z projektowanego przekształcenia terenu wydobyto „urok miejsca” oraz otworzono perspektywę na panoramę;
- ❖ projektowany plan zagospodarowania w oparciu o ww. dokumenty „Polityki...” umożliwił zachowanie harmonii krajobrazowej, przy czym o ile warunek ten jest konieczny, to nie jest on na pewno wystarczający;

6.0.0. Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne skutków zagospodarowania przestrzennego na środowisko.

6.1.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na wody podziemne.

Ocena oddziaływania na wody podziemne polega na przeprowadzeniu analizy w zakresie sposobu i zasięgu korzystania z tych wód. Czynniki decydującymi o oddziaływaniu na te elementy środowiska są między innymi:

- ❖ głębokość zalegania pierwszego poziomu wodonośnego i rodzaju gruntu izolującego te wody od wpływów powierzchniowych,
- ❖ głębokość występowania głównego poziomu wodonośnego i profilu geologicznego warstw nieprzepuszczalnych,
- ❖ ilość pobieranej wody na potrzeby użytkowników w odniesieniu do istniejących zasobów eksploatacyjnych,
- ❖ zagospodarowanie i wykorzystanie terenu z uwzględnieniem poziomu występowania wód podziemnych i warstw przepuszczalnych w profilu glebowym,
- ❖ czas przesączania wód z powierzchni terenu do warstwy wodonośnej,
- ❖ urządzenia przewidziane do odbierania ścieków bytowych z terenu objętego zmianą planu uwzględniające pojemność zabezpieczającą przyjęcie powstających ścieków.

W omawianym projekcie planu dla dokumentowanego obszaru ilość pobieranej wody zwiększy się niewiele biorąc pod uwagę pobór wód dla całej wsi Lotyń. Ponadto w przypadkach przewidzianych przepisami odrębnymi zamiast odprowadzania ścieków do gminnej sieci kanalizacyjnej dopuszczono instalowanie przydomowych oczyszczalni ścieków. Dokonując analizy i oceny przewidywanych znaczących oddziaływań na zasoby ilościowe i jakościowe wód podziemnych, należy stwierdzić, że warunki geologiczne i hydrogeologiczne przedstawione w niniejszej *Prognozie* i opracowaniu ekofizjograficznym z nakładem warstw nieprzepuszczalnych oraz zaprojektowany sposób zagospodarowania terenu, wyklucza niebezpieczeństwo skażenia obszarów wodonośnych co pozwala na wprowadzanie oczyszczonych ścieków bytowych do gruntu poprzez ewentualne dopuszczenie budowy przydomowych oczyszczalni ścieków.

Wody, jako integralna część środowiska oraz siedliska dla roślin i zwierząt podlegają ochronie, niezależnie od tego czyją stanowią własność. Zgodnie z art. 51 ust 1 *Prawa wodnego* - celem ochrony wód jest osiągnięcie celów środowiskowych dla JCWP, jednolitych części wód powierzchniowych, jednolitych części wód podziemnych oraz obszarów chronionych, a także poprawa jakości wód oraz biologicznych stosunków w środowisku i na terenach podmokłych.

Z zakresu zasobów wodnych obszaru wsi gospodarka ściekowa oraz wodociągowa jest w należyтым stopniu rozwinięta. Zgodnie z Planem Gospodarowania Wodami na analizowanym obszarze jakim jest dorzecze Odry stan ilościowy i chemiczny omawianej JCWPd określono jako dobry, a ocena ryzyka niespełnienia celów środowiskowych określona została jako niezagrażona. Cele środowiskowe dla omawianego JCWPd wskazują na utrzymanie dobrego stanu chemicznego ilościowego.

Analiza zapisów zawartych w projekcie planu, zmiana z terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej na zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, względem jednolitych części wód pozwala stwierdzić, że nie istnieje ryzyko nie osiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami dla omawianego JCWPd i nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych.

Uznając, że analizowany obszar planu zagospodarowania, znajdujący się na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 126 – Zbiornik Szczecinek jest w niewielkim stopniu zmieniony a wyniki badań modelowych oraz przeprowadzonych obliczeń potencjalnego czasu migracji zanieczyszczeń z powierzchni terenu wykazują, że główny poziom GZWP nr 126 charakteryzuje się bardzo małą podatnością na zanieczyszczenia, nie wyznaczono obszaru ochronnego i nie przewiduje się negatywnego wpływu na jakościowy i ilościowy stan wód przedmiotowego GZWP.

6.2.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na wody powierzchniowe.

Ścieki bytowe z obszaru objętego opracowaniem będą oddziaływać pośrednio na stan czystości wód powierzchniowych. Miejscowość Lotyń jest w pełni skanalizowana (kanalizacja sanitarna i deszczowa), posiada oczyszczalnię ścieków, ścieki oczyszczane są przez oczyszczalnię biologiczno-mechaniczną o przepustowości 220 m³/d. Oczyszczone ścieki odprowadzane są poprzez rów melioracyjny do rzeki.

Analiza całokształtu warunków środowiska, wykazuje, że obszary podlegające ograniczeniom wynikającym z konieczności ochrony, dotyczą w szczególności ochrony wód powierzchniowych (poprzez podniesienie efektywności oczyszczalni ścieków).

Plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje dla przedmiotowego obszaru przebudowę, rozbudowę oraz budowę sieci kanalizacyjnej z odprowadzeniem ścieków komunalnych do gminnej sieci kanalizacyjnej i dalej do oczyszczalni ścieków.

Sieć kanalizacyjna przewidziana do odbierania ścieków zapewni swobodny odpływ ścieków z tego terenu i ograniczy bezpośrednie wprowadzanie ścieków do środowiska.

Analizowane ścieki bytowe i komunalne są podatne na mechaniczno – biologiczne procesy oczyszczania i spełniają dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń w ściekach wprowadzanych do komunalnych urządzeń kanalizacyjnych określonych w załączniku do rozporządzenia Ministra Infrastruktury.

Teren projektowanego obszaru nie jest objęty kanalizacją deszczową. Wody opadowe pozostawione naturalnemu systemowi retencji, migrować będą do gruntu. Jednakże należy uznać, że ilość wód infiltrujących do gruntu może ulec zmniejszeniu co wynika z redukcji powierzchni biologicznie czynnej. Plan zagospodarowania przestrzennego dopuszcza powierzchniowe wprowadzanie wód opadowych i roztopowych, do ziemi. Taką gospodarkę wodną należy uznać za przyjazną dla środowiska, gdyż wpływa bezpośrednio na retencionowanie wody opadowej w gruncie co jest pozytywnym czynnikiem w dbałości o środowisko naturalne.

Wody opadowe z omawianego terenu nie wymagają oczyszczania, są wodami umownie czystymi i w żaden sposób nie stanowią zagrożenia zarówno dla pierwszego jak i dla drugiego użytkowego horyzontu wód podziemnych.

Z uwagi na fakt, iż przepisy planu działają nie tylko w teraźniejszości, ale również w przyszłości, toteż zasady gospodarowania wodami opadowymi nie mogą li tylko odnosić się do stanu obecnego, ale także do stanów przyszłych (np. zmiana przepisów lub rozbudowa

sieci kanalizacji deszczowej). Zatem zasadne jest aby projekt zmiany miejscowego planu zawierał zapis o ujmowaniu w kanały tylko tych wód opadowych i roztopowych, które tego wymagają, a pozostałe – zatrzymywać, w celu obniżenia kosztów zagospodarowania terenu, a także wykorzystywania tych wód jako czynnika zapewniającego retencję wody.

Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione jest ochrona oraz poprawa ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego.

6.3.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na powietrze atmosferyczne.

Ochrona powietrza polega na zapobieganiu, ograniczaniu lub na eliminowaniu wprowadzanych do powietrza gazów i pyłów i utrzymania wymaganych standardów emisyjnych z instalacji oraz utrzymania ich na poziomie nie przekraczającym obowiązujących standardów jakości środowiska.

Negatywne oddziaływanie substancji znajdujących się w powietrzu na zdrowie ludzi i zwierzęta oraz na rośliny spowodowane są głównie przez emisję pochodzącą z procesów spalania paliw oraz środków transportu.

Rolą niniejszego opracowania jest ocena projektowanych rozwiązań planistycznych oparta na obowiązujących normach i standardach, wynikających z przepisów i wytycznych poprzez analizę najbardziej prawdopodobnych skutków realizacji ustaleń z uwzględnieniem także innych czynników pozaplanistycznych, wpływających na stopień przyszłych skutków.

Analizowany teren nie dotyczy parku narodowego, leśnych kompleksów promocyjnych, obszaru ochrony uzdrowiskowej ani obszaru z pomnikami historii wpisanymi na „Listę dziedzictwa światowego”, a zatem nie obowiązują zaostrzone wartości dopuszczalnych stężeń.

Istniejący stan jakości powietrza na obszarze objętym planem jest w dużej mierze uzależniony od ilości emitowanych zanieczyszczeń z procesów spalania nośników energetycznych.

Pośród wielu związków powstających w większości z procesów spalania paliw grzewczych, które emitowane są do atmosfery, największą rolę w zanieczyszczaniu powietrza odgrywają: dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek i dwutlenek węgla, benzo/a/piren oraz pyły. W projekcie planistycznym wprowadzono obowiązek zastosowania paliw: gazowych, płynnych lub stałych charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji z wykorzystaniem alternatywnych źródeł energii i urządzeń do ich spalania o wysokim stopniu sprawności. Ponadto plan dopuszcza pobór ciepła z sieci ciepłowniczych, przez zachowanie, przebudowę lub rozbudowę istniejącej, albo budowę nowej sieci ciepłowniczej.

W prognozie obejmującej wpływ planu na powietrze atmosferyczne nie można pominąć zapisów zawartych w „Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej w zakresie pyłu PM10, PM2,5 oraz B(a)P.”

Program ochrony powietrza jest dokumentem przygotowanym w celu określenia działań, których realizacja ma doprowadzić do osiągnięcia wartości dopuszczalnych lub docelowych substancji w powietrzu.

Wskazanie właściwych działań wymaga zidentyfikowania przyczyn ponadnormatywnych stężeń oraz rozważenia możliwych sposobów ich likwidacji. Jest elementem polityki ekologicznej regionu, stąd zaproponowane w nim działania muszą być zintegrowane z

istniejącymi planami, programami, strategiami, innymi słowy wpisywać się w realizację celów makroskalowych oraz celów regionalnych i lokalnych. Konieczne jest przy tym uwzględnienie uwarunkowań gospodarczych, ekonomicznych i społecznych.

W Programie wskazano działania niezbędne do przywrócenia standardów jakości powietrza, związane z redukcją emisji ze źródeł indywidualnego ogrzewania lokali skorygowane pod kątem wielkości redukcji emisji koniecznej do osiągnięcia oraz rodzaju działań jakie mają być podejmowane. W harmonogramie została również uwzględniona konieczna redukcja emisji pyłu PM_{2,5}. Wskazano działania ograniczające emisję komunikacyjną oraz działania systemowe.

Wskazane w szczegółowym harmonogramie działania powinny być realizowane na obszarach przekroczeń zgodnie z diagnozą przyczyny występowania przekroczeń.

Z harmonogramu działań naprawczych dla gminy Okonek wynikają następujące działania wskazane do realizacji:

Emisja powierzchniowa:

Wp04 - Modernizacja lub likwidacja ogrzewania węglowego w budynkach użyteczności publicznej tam gdzie istnieją możliwości techniczne ekonomiczne.

Odpowiedzialni za realizację: właściciele i zarządzający budynkami użyteczności publicznej.
Termin realizacji 2022 rok.

WP05 – Dobrowolne prowadzenie działań ograniczających emisję zanieczyszczeń do powietrza z indywidualnych systemów grzewczych, w gminach niezobligowanych do prowadzenia działań naprawczych zgodnie z działaniem WpZSO

Odpowiedzialni za realizację: organ wykonawczy gminy.
Termin realizacji 2022 rok.

Emisja liniowa:

Wp06 – Utrzymanie działań ograniczających emisję wtórną pyłu poprzez regularne trzymanie czystości nawierzchni (czyszczenie metodą moką). Czyszczenie ulic metodą moką po sezonie zimowym.

Odpowiedzialni za realizację: zarządcy dróg powiatowych i gminnych.
Termin realizacji 2022 rok.

Działania ciągłe i wspomagające:

Wp08 - Monitoring budów pod kątem przestrzegania zapisów pozwolenia budowlanego oraz monitoring pojazdów opuszczających place budów pod kątem ograniczenia zanieczyszczenia dróg, prowadzącego do niezorganizowanej emisji pyłu.

Odpowiedzialni za realizację: Powiatowe Inspekcje Nadzoru Budowlanego, Policja, straże miejskie i gminne.

Termin realizacji 2022 rok.

Wp09 - Monitoring wykonanych ścieżek rowerowych lub komunikacji rowerowej w miastach i gminach zgodnie z założonymi planami/innymi dokumentami.

Odpowiedzialni za realizację: organ wykonawczy powiatu i gminy.

Termin realizacji 2022 rok.

Wp10 - Wzmocnienie kontroli gospodarstw domowych w zakresie przestrzegania zakazu spalania odpadów.

Odpowiedzialni za realizację: straże miejskie i gminne, właściwy organ wykonawczy gminy, Policja.

Termin realizacji 2022 rok.

Wp11 - Działania promocyjne i edukacyjne (ulotki, imprezy, akcje szkolne, audycje, konferencje) oraz informacyjne i szkoleniowe.

Odpowiedzialni za realizację: organ wykonawczy powiatu i gminy.

Termin realizacji 2022 rok.

Wp12 - Monitoring modernizacji i budowy dróg powiatowych i gminnych.

Odpowiedzialni za realizację: organ wykonawczy powiatu i gminy.

Termin realizacji 2022 rok.

Biorąc pod uwagę powyższe informacje, a także ustalenia zawarte w projekcie planu zagospodarowania terenu należy uznać, że regulacje zawarte w planie są związane z działaniami naprawczymi wskazanymi dla Gminy Okonek.

Dla terenów, na których są lub będą realizowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko dopuszczonych do realizacji zapisami projektu Planu, zakres i skala oddziaływania na powietrze, zostanie określona podczas postępowania prowadzącego do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w momencie kiedy będą znane ich szczegółowe rozwiązania i parametry. Oddziaływanie określonego rodzaju zagospodarowania terenu często jest zależne od zastosowania rozwiązań technologicznych, które nie są znane na etapie opracowania planu.

Pozostałe ustalenia projektu planu zagospodarowania w większości dotyczą podtrzymania dotychczasowej funkcji terenów nim objętych zatem można prognozować że emisja do powietrza pozostanie na zbliżonym poziomie.

W projekcie planu wskazano następujące zasady ochrony środowiska w zakresie ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem poprzez wprowadzenie obowiązku zastosowania paliw: gazowych, płynnych lub stałych charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji oraz z wykorzystaniem alternatywnych źródeł energii i urządzeń do ich spalania o wysokim stopniu sprawności.

Ponadto plan dopuszcza pobór ciepła z sieci ciepłowniczych, przez zachowanie, przebudowę lub rozbudowę istniejącej, albo budowę nowej sieci ciepłowniczej a także realizacji.

6.4.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na klimat akustyczny.

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku reguluje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w *sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014 r., poz. 112).

Zgodnie z tym rozporządzeniem o dopuszczalnym poziomie hałasu decyduje przeznaczenie terenu. Przedmiotem planu jest wprowadzenie ustaleń dotyczących nowych zasad zabudowy, tj. zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Tereny wyszczególnione w projekcie planu oraz poza granicami tego projektu wymagają ochrony akustycznej. Obszar objęty planem znajduje się w strefie oddziaływania hałasu z terenu drogi wewnętrznej (ul. Kwiatowej) i drogi wewnętrznej (ul. Osiedle). Natężenie ruchu na drogach wewnętrznych jest ograniczone zatem nie przewiduje się przekroczenia norm hałasu określonych dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Wielkość dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zależnie od lokalizacji, przeznaczenia i funkcji jaką spełnia dany teren, określone zostały w załączniku do ww. rozporządzenia i zamieszczone w tabelach 1-4. W niniejszej prognozie przytoczono

wskaźniki hałasu ustalone dla celów kontroli w odniesieniu do jednej doby. Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszczalny poziom hałasu w [dB] wynosi:

1. Od dróg lub linii kolejowych:

- 61 $L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom;
- 56 $L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom;

2. Od pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu:

- 50 $L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym;
- 40 $L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy

Natomiast warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia przebywania ludzi, określa Polska Norma PN-87/B-02151/02 „Akustyka Budowlana. Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach”. Dopuszczalny poziom równoważny dźwięku A przenikającego do pomieszczeń mieszkalnych od wyposażenia technicznego związanego lub nie związanego funkcjonalnie z budynkiem, w którym się one znajdują, wynosi dla pory dziennej 35 dB a dla nocnej 25 dB. Miarą uciążliwości akustycznej i szkodliwości hałasu jest wielkość odstępstw od przyjętych wartości dopuszczalnych.

6.5.0. Przewidywane oddziaływanie na różnorodność biologiczną - szatę roślinną i zwierzęcą.

Stan szaty roślinnej i zwierzęcej jest wyrazem funkcjonowania na danym terenie środowiska przyrodniczego i miernikiem istniejących zaburzeń. Powinien więc stanowić jedną z podstaw do określania przyrodniczych możliwości zagospodarowania terenów. W Polsce głównymi formami ochrony roślin i zwierząt są obszary chronionego krajobrazu, obszary Natura 2000, ochrona siedlisk i gatunków poza obszarami chronionymi oraz inne przestrzenne formy ochrony przyrody i regulacje środowiskowe. Badając jak ustalenia planowanego zagospodarowania terenu określone przez zapisy projektu planu, wpływać będą na stan szaty roślinnej i zwierzęcej uwzględniono:

Wzajemne oddziaływanie ustaleń wynikających z planowanego zagospodarowania z chronionymi gatunkami oraz siedliskami gatunków;

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedliska podlegające ochronie. Obszar ten zlokalizowany jest poza granicami przestrzennych form ochrony przyrody. Wskazane zagospodarowanie terenu nie wpłynie w sposób negatywny na niszę ekologiczną cennych gatunków i nie doprowadzi do utraty czy fragmentaryzacji ich siedlisk. Teren przeznaczony pod zabudowę nie stanowi ostoi ani cennych stanowisk, zagrożonych wyginięciem gatunków, które są chronione prawnie, bądź cennych ekosystemów różnorodności biologicznej;

Wzajemne oddziaływanie ustaleń wynikających z planowanego zagospodarowania z obszarami i obiektami chronionymi, których celem jest ochrona gatunków, siedlisk gatunków i ekosystemów:

Obszar objęty projektowanym dokumentem zlokalizowany jest poza obszarowymi i punktowymi formami ochrony przyrody a przeznaczenie danego terenu do zainwestowania nie spowoduje przerwania zlokalizowanego w sąsiedztwie ważnego systemu korytarza ekologicznego „Dolina Parsęty”;

Wpływ ustaleń wynikających z planowanego zagospodarowania na ekosystemy:

Jest to obszar o mało zróżnicowanej rzeźbie, odługowany, wykorzystywany rolniczo, w części prowadzona jest produkcja rolna. W krajobrazie stanowi on fragment powierzchni rolniczej. Na tym terenie nie nastąpi likwidacja szaty roślinnej co nie spowoduje naruszenia równowagi środowiska abiotycznego,

Wpływ ustaleń wynikających z planowanego zagospodarowania na usługi ekosystemowi:

Zagospodarowanie terenu opierać się będzie na kontynuowaniu obecnej funkcji poprzez zmianę z terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Wzajemne oddziaływanie ustaleń wynikających z planowanego zagospodarowania z gatunkami innymi niż chronione oraz siedliskami gatunków innych niż chronione:

Na omawianym terenie występuje obecnie typowa roślinność charakterystyczna dla obszarów wiejskich wykorzystywanych rolniczo pod uprawy, która stanowi miejsce występowania typowych gatunków krajobrazu rolniczego.

Analiza przedstawiona powyżej pozwala na stwierdzenie, że ustalenia zawarte w planie zagospodarowania terenu nie naruszają normowanych zasad różnorodności biologicznej w obrębie gatunku, pomiędzy gatunkami oraz pomiędzy ekosystemami.

6.6.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na klimat.

Charakterystykę warunków klimatycznych omawianego obszaru przedstawiona w niniejszym opracowaniu oraz w opracowaniu ekofizjograficznym i oparto o główne elementy klimatu, tj. temperaturę, opady atmosferyczne, stosunki anemologiczne, itp.

W skali lokalnej na warunki klimatyczne decydujący wpływ ma: rzeźba terenu, wielkość deniwelacji, pokrycie i użytkowanie terenu, obecność zbiorników wodnych i podmokłości.

Klimat jest elementem środowiska, który sam w sobie nie stanowi zagrożeń, za wyjątkiem zjawisk, które nie występują na omawianym obszarze. Brak jest jednak norm prawnych, które określałyby wartości progowe uznawane za szkodliwe lub nieszkodliwe, korzystne lub niekorzystne.

Do czynników wpływających na warunki klimatyczne omawianego terenu należałoby zaliczyć energię grzewczą oraz zanieczyszczenia emitowane ze środków transportu. Jednakże niewielka zabudowa oraz występujące wiatry ograniczają analizowanie omawianego terenu pod kątem efektu termalnego.

Wzrost temperatury, ekstremalne zjawiska pogodowe, częstsze susze i powodzie, występowanie nowych chorób i ich mutacji – właściwie nie ma już takiego obszaru politycznego, społecznego i gospodarczego, który byłby odporny na zmiany klimatu. Stąd potrzeba poszukiwania nowych rozwiązań – nie tylko przeciwdziałających negatywnym zmianom klimatu, ale też przygotowujących państwa i firmy na nową rzeczywistość. Taką rolę mają pełnić działania adaptacyjne.

Dyskusje na temat zmian klimatu na forum międzynarodowym skupiają się na dwóch rodzajach działań. Aby przeciwdziałać negatywnym skutkom globalnego ocieplenia, prowadzi się działania zmierzające do zahamowania zmian klimatu, takie jak ograniczanie emisji gazów cieplarnianych do atmosfery poprzez redukcję spalania paliw kopalnych, podnoszenie efektywności energetycznej czy oszczędzanie energii. Noszą one nazwę mitygacji i skupiają się przede wszystkim na niwelowaniu przyczyn powstawania globalnego ocieplenia.

Jednak ostatnie badania i pomiary np. globalnego wzrostu temperatury wykazały, że same działania mitygacyjne nie wystarczą, dlatego uzupełnia się je działaniami adaptacyjnymi. Ich celem jest przystosowanie się do nowych warunków klimatycznych w taki sposób, aby zminimalizować ryzyko negatywnego ich wpływu na sposób funkcjonowania społeczeństwa i gospodarki. Działania adaptacyjne mogą polegać np. na wprowadzeniu zmian w technologiach produkcji w celu dostosowania różnych sektorów gospodarki do zmieniających się warunków. Zwraca na to uwagę Ministerstwo Środowiska w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA 2020).

Cel strategii polega na *„zapewnieniu warunków stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatu, ale również z myślą o wykorzystaniu pozytywnego wpływu, jaki działania adaptacyjne mogą mieć nie tylko na stan polskiego środowiska, ale również wzrost gospodarczy”*.

Działania adaptacyjne, podejmowane zarówno przez podmioty publiczne, jak i prywatne, będą dokonywane poprzez realizację polityk, inwestycje w infrastrukturę oraz technologie. Niezwykle istotna jest również wiedza i informacja o konsekwencjach zmian klimatycznych, a także zmiany zachowań społecznych.

SPA 2020 jest elementem szerszego projektu badawczego o nazwie KLIMADA, obejmującego okres do 2070 roku. Strategia wpisuje się w działania unijnej strategii adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa „odporności” państw członkowskich na aktualne i oczekiwane zmiany klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem lepszego przygotowania do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcji kosztów społeczno-ekonomicznych z tym związanych.

SPA 2020 jest spójny z przyjętą przez rząd we wrześniu 2012 r. Strategią Rozwoju Kraju 2020. Ma również charakter komplementarny w stosunku do tzw. strategii zintegrowanych. W dokumencie wskazano cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć do roku 2020 w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach: gospodarce wodnej, rolnictwie, leśnictwie, różnorodności biologicznej i obszarach prawnie chronionych, zdrowiu, energetyce, budownictwie, transporcie, obszarach górskich, strefie wybrzeża, gospodarce przestrzennej i obszarach zurbanizowanych.

W dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030. Wykazały one, że największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe, takie jak deszcze nawalne, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp. Zjawiska te będą występowały prawdopodobnie z coraz większą częstotliwością i natężeniem, obejmując coraz większe obszary kraju.

Przeanalizowano również zmiany klimatu w Polsce w latach 1971-2011 (wysokie temperatury, susze, deszcze nawalne, powodzie, huragany, gradobicia i przymrozki) oraz oszacowano straty i koszty usuwania szkód spowodowanych tymi zjawiskami w latach 2001-2011 – ich łączna wartość wyniosła ponad 56 mld zł.

Koszty te będą się zwiększać w przypadku niepodjęcia żadnych działań – według prognoz do 2020 r. wyniosą 86 mld zł, a w latach 2021–2030 ponad 120 mld złotych. Dlatego władze krajowe przechodzą od słów do czynów i proponują szereg działań (m.in. dofinansowania, programy pilotażowe, platformy współpracy) dla różnych grup interesariuszy, którzy są zagrożeni negatywnymi konsekwencjami zmian klimatu.

6.7.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi.

Ubytek gleb w wyniku zabudowy jest naturalnym procesem związanym ze zwiększaniem zainwestowania terenu. Jednakże obowiązuje przestrzeganie zasad zawartych zarówno w ustawie Prawo ochrony środowiska jak i w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych, jak i zasad nie naruszania prawidłowej gospodarki gruntami jako elementu środowiska oraz rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

W skutek zmiany uchwały Nr LII/296/2010 Rady Miejskiej w Okonku z dnia 23 lutego 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Okonek - wieś Lotyń tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej zostaną zmienione na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zatem oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi w tym aspekcie środowiskowym nie wprowadzi znaczących zmian.

Ochrona powierzchni ziemi polega między innymi na zapewnieniu jak najlepszej jej jakości, w szczególności poprzez zachowanie możliwości jej produkcyjnego wykorzystania. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że funkcję pełnią przez powierzchnię ziemi ocenia się na podstawie jej faktycznego zagospodarowania i wykorzystania gruntu.

Dlatego omawiany teren projektowany do wykorzystania i zagospodarowania jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej służący zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych w tym przypadku jest w pełni uzasadnione. Likwidowana pokrywa glebowa w przypadku realizacji jakiegokolwiek zabudowy powinna być zebrana i przekazana do wykorzystania.

6.8.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na krajobraz.

Realizacja projektowanych zmian charakteryzujących opisaną przyrodę utworzoną w wyniku działalności rolniczej, spowoduje przeobrażenie tego środowiska poprzez ingerencję w aktualny krajobraz głównie poprzez wprowadzenie nowych obiektów.

Jednakże ustalenia kompozycji, form zabudowy i sposobu zagospodarowania terenu, takie jak intensywność zabudowy dostosowane zostały do uwarunkowań i charakteru funkcjonującego zagospodarowania.

Odnosząc się do „Europejskiej Konwencji Krajobrazowej”, sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r., która jest aktem międzynarodowym ratyfikowanym przez Polskę 27 września 2004 r., należy przytoczyć, iż jej celami jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie. Oznacza to działanie, z perspektywy trwałego i zrównoważonego rozwoju, w celu zapewnienia regularnego podtrzymania krajobrazu tak, aby kierować i harmonizować jego zmiany wynikające z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. Konwencja traktuje krajobraz jako ważny element życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem, dlatego swoim zasięgiem obejmuje terytorium całej Polski.

Realizacja ustaleń zawartych w Planie wiązać się będzie ze zmianą zagospodarowania terenów z zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej na zabudowę mieszkaniową jednorodziną i będzie w pewien sposób ingerować w dotychczasowy krajobraz. Jednak obecność zabudowy mieszkaniowej w krajobrazie osiedla mieszkalnego dostosowane będzie do zagospodarowania ww. obszarów do kontekstu i otoczenia.

Sytuując nową zabudowę, uwzględniono wymagania ładu przestrzennego, efektywne gospodarowanie przestrzenią oraz walory krajobrazowe przestrzeni poprzez dążenie do planowania i lokalizowania nowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w szczególności poprzez uzupełnianie istniejącej zabudowy.

Wskazać również należy, że ustalenia *Planu* pozwalają na zastosowanie w przyszłości działań milimazujących wynikających, np. z ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko.

Głównym czynnikiem kształtującym architekturę krajobrazu stał się żywiołowy rozwój zabudowy niezintegrowany z otoczeniem. Bardziej planowany rozwój budownictwa poprzez wprowadzenie zapisów planu zagospodarowania przestrzennego zapewni większy ład przestrzenny.

6.9.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na zabytki i dobra materialne.

Nie było konieczne uwzględnienie wymagań ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, ponieważ w obszarze planu nie występują żadne zabytki.

6.10.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na zasoby naturalne.

Na terenie analizowanego obszaru oraz w jego najbliższym otoczeniu nie występują udokumentowane złoża surowców naturalnych, które zgodnie z art. 125 ustawy Prawo ochrony środowiska podlegają ochronie polegające na racjonalnym gospodarowaniu oraz kompleksowym wykorzystaniu.

6.11.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na pozostałe elementy środowiska i ludzi.

Przeprowadzona analiza i ocena każdego elementu środowiska w niniejszym opracowaniu, pozwala stwierdzić, że omawiane zagospodarowanie terenu nie spowoduje znaczącego zagrożenia dla środowiska ani wpływu na zdrowie ludzi.

Wkomponowanie w ten krajobraz nowych zasad zabudowy i zagospodarowania terenu, spowoduje zmianę charakteru i sposobu korzystania z zasobów tego środowiska.

Z przeprowadzonej analizy wpływu ustaleń *Planu* stanowiącego w szczególności kontynuację faktycznego zagospodarowania terenu wynika, iż wprowadzenie ustaleń dotyczących nowych zasad zabudowy i zagospodarowania terenu nie wpłynie znacząco na zdrowie i warunki życia ludzi ani na środowisko a może nawet spowodować pozytywne oddziaływanie na jego komponenty.

VI. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.

Zapobieganie i ograniczanie skutków realizacji projektowanego *Planu* polega na ograniczeniu lub wyeliminowaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących wystąpić w efekcie realizacji kierunku zagospodarowania wskazanego w analizowanym projekcie *Planu*. Natomiast na podstawie szczegółowej analizy oddziaływania na środowisko planu zagospodarowania przestrzennego stwierdzono, że kompensacja przyrodnicza jako „zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych” nie jest wymagana.

Działania minimalizujące skutki realizacji projektowanego *Planu* na środowisko można ograniczyć do racjonalnego poziomu poprzez prawidłowe projekty i roboty budowlane, uwzględniające potrzeby ochrony środowiska zarówno na etapie budowy jak i w fazie eksploatacji.

Do ogólnych działań ograniczających oddziaływanie należą:

- ❖ w czasie realizacji inwestycji prawidłowe zabezpieczenie techniczne sprzętu i placu budowy, w tym zwłaszcza w miejscach styku z ekosystemami szczególnie wrażliwymi na zmiany warunków siedliskowych,
- ❖ stosowanie odpowiednich technologii, materiałów i rozwiązań konstrukcyjnych,
- ❖ dostosowanie terminów prac do terminów rozrodu i migracji zwierząt,
- ❖ maskowanie elementów dysharmonijnych dla krajobrazu.

Proponuje się wprowadzić także rozwiązania polegające na:

- ❖ ochronie istniejących cieków wodnych polegającej na likwidowaniu wszelkich niekontrolowanych dopływów zwłaszcza wylotów ścieków;
- ❖ ochrona i utrzymanie w maksymalnym stopniu istniejących zadrzewień, zakrzewień, grup zieleni i pojedynczych drzew oraz odtworzenia zieleni w miejscach koniecznego jej usunięcia, przy uwzględnieniu podstawowej funkcji terenów. W przypadku niezbędnej wycinki drzew - wprowadzanie nasadzeń, które zrekompensują ubytki w drzewostanie.

Zapisy *Planu* wprowadzają następujące zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu:

- ❖ minimalny udział terenów biologicznie czynnych w powierzchni każdej działki budowlanej określony w ustaleniach dla poszczególnych terenów;
- ❖ projekt *Planu* zagospodarowania nie zakłada realizacji zadań mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko przyrodnicze;
- ❖ zakaz lokalizacji inwestycji związanych z realizacją przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko nie dotyczy inwestycji celu publicznego,

budowy dróg, parkingów, sieci uzbrojenia technicznego oraz realizacji zabudowy mieszkaniowej na terenach wyznaczonych na ten cel w planie;

- ❖ plan podkreśla, iż dla planowanej zabudowy ustalone są poziomy hałasu w środowisku określone w przepisach odrębnych dotyczących ochrony środowiska przed hałasem.

Obszar objęty opracowaniem nie narusza: form ochrony przyrody, tj. terenu parku narodowego, rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, obszaru chronionego krajobrazu, obszaru Natura 2000, pomników przyrody, stanowisk dokumentacyjnych, użytków ekologicznych, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych, ochrony gatunkowej roślin, zwierząt i grzybów) a więc nie są wymagane jakiegokolwiek odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do tych terenów. Taka kompensacja musiałaby być obligatoryjnie ustalona (art. 15 ust. 3 i 4 ustawy o ochronie przyrody).

Poza powyżej wymienionymi ograniczeniami obszar objęty opracowaniem nie narusza:

- ❖ obszarów przestrzeni publicznej ustalonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego;
- ❖ terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- ❖ złóż kopalin;
- ❖ obszaru ograniczonego użytkowania oraz stref przemysłowych;
- ❖ obszarów cichych w aglomeracji oraz poza aglomeracją;
- ❖ stref ochronnych ujęć wody;
- ❖ szczególnych warunków korzystania z wód regionu wodnego i zlewni;
- ❖ obszarów wymagających scaleń i podziałów nieruchomości;
- ❖ obszarów rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej;
- ❖ obszarów wymagających przekształceń lub rekultywacji;
- ❖ pomników zagłady oraz ich strefy ochronnych.

VII. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg projektowanego Planu oraz brak znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko oraz na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, nie przedstawiono rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.

Jednocześnie wskazuje się, że podstawowym sposobem minimalizacji negatywnych skutków środowiskowych jest wybór najmniej konfliktowej lokalizacji inwestycji. Zatem w odniesieniu do każdego projektu, z którym wiąże się ryzyko wystąpienia konfliktów, konieczne jest przeprowadzenie oceny i analizy na jak najwcześniejszym etapie planowania przedsięwzięcia.

Realizacja projektowanych zmian nie spowoduje zagrożenia w środowisku naturalnym ani zagrożenia zdrowia ludzi wymagającego alternatywnych rozwiązań. Ustalenia *Planu* nie prowadzą do powstania istotnych konfliktów mogących spowodować zachwianie równowagi przyrodniczej i ograniczenia dostępu do zasobów środowiska.

Zaproponowane zasady funkcjonowania infrastruktury technicznej prawidłowo zaprojektowane, eksploatowane i kontrolowane dają gwarancję dotrzymania norm zawartych w aktualnie obowiązujących przepisach szczegółowych co nie wpłynie w sposób znaczący na środowisko.

Warunki geologiczne i hydrogeologiczne przedstawione w niniejszej *Prognozie* i opracowaniu ekofizjograficznym z nakładem warstw nieprzepuszczalnych oraz zaprojektowany sposób zagospodarowania terenu, wyklucza niebezpieczeństwo skażenia obszarów wodonośnych co pozwala na dopuszczenie powierzchniowego odprowadzania wód opadowych i roztopowych i wprowadzenie retencjonowania wody w celu utrzymania właściwych stosunków wodnych na omawianym obszarze.

Rodzaj i ilość wprowadzanych substancji do powietrza z obszaru objętego planem nie przekracza i nie przekroczy średniorocznego tła zanieczyszczeń powietrza oraz dopuszczalnych wartości stężeń substancji zanieczyszczających określonych w aktualnie obowiązującym stanie prawnym.

Wnikliwych analiz środowiskowych uwzględniających rozwiązania alternatywne wymagają obowiązkowo projekty realizacyjnych przedsięwzięć z zakresu systemów infrastruktury transportowej i technicznej, czy gospodarki wodnej, przecinających lub sąsiadujących z obszarami Natura 2000. Obszar projektowany nie znajduje się w obrębie tego terenu.

Projekt planu zagospodarowania przestrzennego wprowadza między innymi alternatywne rozwiązania na poziomie celów, zadań i kierunków, którymi jest zakaz lokalizacji inwestycji związanych z realizacją przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem inwestycji wyżej wymienionych.

W zagospodarowaniu terenu uwzględnia się fakt przebiegu linii uzbrojenia technicznego, w tym sieci gazowej rozdzielczych niskiego lub średniego ciśnienia, w której ustala się ograniczenia zabudowy pod i nad liniami, a także wzdłuż linii – stanowiącymi lub stanowiącymi elementy sieci: energetycznych, gazowych, kanalizacyjnych, wodociągowych, teletechnicznych. Ograniczenia te polegają na sytuowaniu zabudowy w takiej odległości od ww. linii infrastruktury technicznej, która zapewni właściwą eksploatację ww. linii, a także zachowanie minimalnych odległości zabudowy od tych linii, wynikających z przepisów odrębnych, albo konieczności usunięcia kolizji z ww. liniami w ramach realizacji inwestycji, w tym przebudowę lub przełożenie tych linii.

VIII. STRESZCZENIE PROGNOZY W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.

Prognozę oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Lotyń – rejon ulic Kwiatowej i Osiedle”, sporządzono w związku z podjęciem przez Radę Miejską w Okonku uchwały nr XXIII/150/2020 Rady Miejskiej w Okonku z dnia 26 maja 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Lotyń - rejon ulic Kwiatowej i Osiedle. Podstawę prawną opracowania dokumentu stanowią: ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r.

Prawo ochrony środowiska, oraz ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Obszar planu obejmuje teren o powierzchni ok. 0,67 ha, położony w południowej części wsi. Od zachodu sąsiaduje z terenem drogi wewnętrznej (ul. Kwiatowa), od północy – terenem drogi wewnętrznej (ul. Osiedle), od wschodu – granicą działki nr 673 i 694, od południa – granicą działki nr 579/27 oraz nieprzeznaczonymi na cele nierolnicze i nieleśne gruntami w obrębie działki nr 579/34. Teren charakteryzuje się niską intensywnością zabudowy i stanowi obszar użytków rolnych (R), który aktualnie przeznaczony jest w części jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Na analizowanym terenie nie występują żadne formy ochrony przyrody, o których mowa w ustawie o ochronie przyrody. Najbliżej omawianego terenu tj. ok. 6,0 km na wschód leży Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Waleckie i Dolina Gwdy” oraz „Poligon w Okonku” w odległości 5,5 km na południowy zachód, w obszarze którego rozciągają się rozległe przestrzenie wrzosowisk.

W prognozie dokonano oceny stanu i jakości środowiska naturalnego na terenie obszaru objętego opracowaniem a w szczególności: zasobów wodnych i gospodarki wodno-ściekowej, powietrza atmosferycznego, hałasu, powierzchni ziemi i gleby, zasobów przyrody i form ochrony przyrody. Dokonano szczegółowej analizy ustaleń miejscowego planu. Następnie przeprowadzono ocenę planowanego zagospodarowania uwzględniając jego oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska.

Ustalenia planu dotyczą zmiany zagospodarowania z terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej na zabudowę mieszkaniową jednorodziną. Nie prognozuje się znacząco negatywnego wpływu ustaleń projektu planu na przestrzeń produkcyjną gleb na obszarze opracowania. Przekształcenia rzeźby terenu będą nieznaczne i nie będą prowadzić do degradacji krajobrazu;

Warunki geologiczne i hydrogeologiczne z nakładem warstw nieprzepuszczalnych oraz zaprojektowany sposób zagospodarowania terenu, wyklucza niebezpieczeństwo skażenia obszarów wodonośnych co pozwala na dopuszczenie powierzchniowego odprowadzania wód opadowych i roztopowych co wpłynie na retencjonowanie wody w celu utrzymania właściwych stosunków wodnych na omawianym obszarze. Nie prognozuje się znacząco negatywnego oddziaływania ustaleń planu na środowisko wodne. Ustalenia planu, wprowadzając także zorganizowany system odprowadzania ścieków i wód opadowych, minimalizują ryzyko pogarszania się jakości wód wskutek dostawania się do nich zanieczyszczeń, maksymalnie ograniczając potencjalne uciążliwości zabudowy na środowisko wodne. Warunki geologiczne i hydrogeologiczne przedstawione w niniejszej *Prognozie* i opracowaniu ekofizjograficznym z nakładem warstw nieprzepuszczalnych oraz zaprojektowany sposób zagospodarowania terenu, wyklucza niebezpieczeństwo skażenia obszarów wodonośnych co pozwala na wprowadzanie oczyszczonych ścieków bytowych do gruntu poprzez dopuszczenie budowy przydomowych oczyszczalni ścieków;

Rozwój terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej może spowodować niewielki wzrost ilości emisji zanieczyszczeń do atmosfery;

Obszar objęty planem znajdzie się w strefie oddziaływania hałasu z terenu drogi wewnętrznej (ul. Kwiatowej) i drogi wewnętrznej (ul. Osiedle). Natężenie ruchu na drogach wewnętrznych jest ograniczone zatem nie przewiduje się przekroczenia norm hałasu określonych dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ani stwarzania pogorszenia standardu jakości życia mieszkańców;

Zmiana z terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej na zabudowę mieszkaniową jednorodzinną nie spowoduje zniszczenia siedlisk i ostoi gatunków objętych ochroną gatunkową z uwagi na niewystępowanie ich na tym obszarze. Prognozuje się, że planowany rozwój terenów zurbanizowanych i potencjalnie sieci infrastrukturalnych nie wpłynie w sposób znacząco negatywny na różnorodność flory i fauny na obszarze opracowania;

Planowane zagospodarowanie w sposób nieznaczny będzie modyfikować cechy topoklimatyczne. Nie prognozuje się znaczących zmian klimatu lokalnego;

W ustaleniach planu w zakresie ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu określone zostały skala, kubatura i charakter zabudowy, co stwarza możliwość zagospodarowania obszaru z zachowaniem jego walorów krajobrazowych. Wprowadzenie parametrów i wskaźników zabudowy na nowoprojektowanych terenach pozwalać będzie na zachowanie ładu przestrzennego i zminimalizowanie skutków przekształceń krajobrazu naturalnego;

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będą w niewielkim stopniu wpływały negatywnie na zdrowie ludzi;

Na obszarze planu zakazuje się inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, w tym z zakresu ochrony środowiska. Planowane nowe zagospodarowanie nie będzie powodować znaczących zmian w jakości środowiska na terenie gminy oraz na samym terenie objętym zmianą planu.

Istniejące i planowane zagospodarowanie nie będzie wywierać znaczącego bezpośredniego ani pośredniego wpływu na obszary chronione.

Stwierdzono, iż ewentualnym zagrożeniem dla środowiska może być infrastruktura techniczna. W związku z powyższym, uwzględniając zasadę zrównoważonego rozwoju, przedstawiono działania kompensacyjne zaproponowane w opracowywanym dokumencie planistycznym. Są nimi m.in. właściwe parametry i zasady zabudowy, odpowiednia struktura funkcjonalno-przestrzenna, a także ograniczenia zabudowy pod i nad liniami, oraz wzdłuż linii – stanowiącymi lub stanowiących elementy sieci: energetycznych, gazowych, kanalizacyjnych, wodociągowych, teletechnicznych. W szczególności zwrócono uwagę na uwzględnienie przebiegającej przez teren planu, napowietrznej linii elektroenergetycznej SN 15 kV. W *Planie* uwzględniono także zapewnienie stref ochronnych od przebiegu gazociągów rozdzielczych, oraz ewentualnych stref kontrolowanych tych gazociągów, w których nie należy wznosić budynków, urządzać stałych składów i magazynów, sadzić drzew oraz podejmować działalności mogącej zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji.

Ustalenia tegoż dokumentu wskazują, iż brak realizacji planu może przyczynić się do zakłócenia ładu przestrzennego, nasilenia się konfliktów pomiędzy potrzebami ochrony środowiska, a potrzebami rozwoju gospodarczego oraz pogorszeniem jakości życia mieszkańców gminy, wynikającego z nieodpowiedniego rozmieszczenia funkcji terenów, w tym głównie funkcji mieszkaniowej. Niniejszy plan odpowiada na aktualne potrzeby mieszkańców gminy oraz niweluje niedoskonałości obecnego prawa miejscowego dot. zagospodarowania na tym terenie zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

Prognoza oddziaływania na środowisko stwierdza, że ustalenia planu nie będą miały ujemnego wpływu na środowisko oraz w sposób prawidłowy ograniczają uciążliwości planowanego zagospodarowania w zakresie jakości środowiska gruntowo-wodnego, jakości powietrza, klimatu akustycznego i ochrony przyrody.